

Giới thiệu *Lạnh Lùng Vương Phi*

Thể loại: Ngôn tình, xuyên không, sủng

Nàng vốn là sát thủ đệ nhất của thế giới hiện đại, tay nhuộm vô số máu người.

Không ngờ trong một lần vô tình xuyên về thời cổ đại, nàng trở thành trưởng công chúa của Băng Phong quốc.

Mẫu thân nàng là hoàng hậu bị thất sủng, năm nàng lên 4 mẫu thân bị hạ độc nàng cảm hận bản thân không thể làm gì được, lòng mang theo mối thù.

Vài năm sau....

Bỗng xuất hiện một Nguyệt gia nắm giữ kinh tế tứ quốc khiến hoàng thất còn phải nể 3 phần và Huyết Liên các thần bí.

Người ta nói rằng người tạo ra Nguyệt gia chính là một công tử dung mạo tiên thiên. Lạnh lùng như băng ngàn năm.

Vị chủ nhân của các Huyết Liên là người lãnh khốc vô tình, dung mạo điên đảo chúng sinh.

Nhưng không ai nghĩ hai người đó lại là một...

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Xuyên không

- Nương nương là một công chúa! Lí ma ma trên tay bế một đứa trẻ đưa cho người phụ nữ khoảng 20. Dung nhan khuynh thành, một vẻ đẹp dịu dàng.

Băng Nguyệt Liên mở to mắt thẫn thảng đánh giá xung quanh. Mái ngói, bàn ghế gỗ và... QUẦN ÁO CỔ ĐẠI.

Nàng nhớ rằng mình vừa hoàn thành nhiệm vụ thì có một đạo ánh sáng hiện lên. Nàng bất tỉnh mở mắt thì lại hiện lên nơi xa lạ này. Khoang đã! Nàng vừa nghe thấy gì 'nương nương' ư. Không thể nào nàng cư nhiên... XUYỀN KHÔNG!

Bỗng một khuôn mặt hiền từ hiện lên. Mày mòng mắt nhìn nàng hiền từ, đôi môi đỏ hồng khẽ mỉm cười vừa nàng. Không lẽ đây là mẫu thân nàng. Kiếp trước nàng là cô nhi, nên luôn khao khát có được tình thương của gia đình. Bây giờ nàng đã có mẫu thân, nên nàng nhất định bảo vệ thật tốt người. Rồi nàng nở nụ cười thật tươi.

Lí ma ma thấy nàng cười thì vô cùng ngạc nhiên: “Nương nương người xem công chúa ko khóc mà còn cười rất tươi nữa!”

“Uh. Đúng vậy, thật dễ thương!” Hư Không Tuyết mỉm cười ấm áp.” Con từ nay về sau gọi là Băng Nguyệt Liên đi”

Mong con có thể mạnh mẽ lên. Giống như Băng Tuyết Liên trên núi thiên sơn. Có thể sống bình an nơi đây.

Hơi ngắn nhì! Cố gắng sau vậy.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Cuộc sống mới

Sau vài ngày ở nơi đây nàng biết được rất nhiều điều, ví như:

Mẫu thân nàng là hoàng hậu cao quý của Băng Phong quốc. Chỉ tiếc là không được sủng ái. Lão hoàng đế thì phong làm Nguyệt Liên công chúa, ban cho vài trăm lượng bạc, tám vãi rồi cho qua. Mấy phi tần của ông đến 'sửa' vài cái thì cũng đi nốt.

Khi nàng một tuổi thì mẫu hậu cho nàng một chiếc mặt nạ màu nguyệt có khắc hình Băng Tuyết Liên. Người nói rằng để che đi dung nhan khuynh thành

của mình. Người còn nói rằng đừng bộc lộ chí thông minh hơn người nàg. Vì những điều đó sẽ khiến nàng gặp nguy hiểm. Cũng đúng thôi, vì đây là hậu cung đầy máu tanh.

Mẫu hậu cũng dạy nàng đánh cầm, múa. Chỉ là mỗi khi nàng đánh cầm, múa hay hát thì... dị tượng đều xảy ra. Thành ra nàng cũng ít động đến cầm kì hơn. Còn về thư họa thì nàng vẫn học được bình thường mặc dù thơ thì nàng nhớ rất nhiều bài từ thế kỉ 21.

Mặc dù lão hoàng đế không thương như mẫu hậu, Lí ma ma luôn thương yêu nàng vậy là đủ rồi.

Những ngày tháng yên bình cứ từ từ tiếp diễn. Cho đến ngày hôm đó.

Các bạn thử đoán xem ngày hôm đó việc gì đã xảy ra nhé!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Hận thù

“Phụt” Một nữ tử dung mạo khuynh thành miệng có vết máu ngòì dưới đất lạnh giá. “Tề Hương Uyển người vừa cho ta uống cái gì?”

Một nữ tử dung mạo thanh tú mặc y phục đỏ rực viền vàng ko khác gì y phục của hoàng hậu. Nàng ta nhìn Hư Không Tuyết một cách khinh thường: “Thứ có thể lấy mạng của tiện nhân nhà người!”

Hư Không Tuyết căm hận quát: “Ta đã động gì tới người chứ!?”

“Hoàng hậu! Vị trí hoàng hậu. Vị trí hoàng hậu vốn là của ta!! Chỉ có ta mới xứng làm mẫu nghi thiên hạ! Ko phải tiện nhân Hư Không Tuyết người. Người cứ từ từ hưởng thụ cảm giác sắp chết đi. HA HA HA!!” Á ta cười to, nụ cười độc ác vẫn còn vang vọng.

Cùng lúc đó Băng Nguyệt Liên đang chạy vội vàng. Từ sáng đến giờ nàng luôn có cảm giác bất an. Khi nghe thấy tiếng cười độc ác đó nàng càng thấy lo lắng hơn.

Làm ơn! Sẽ ko có chuyện gì xảy ra. Làm ơn!

Bỗng trái tim nàng như bị bóp nát.

“MẪU HẬU! Người bị sao vậy. Lí ma ma! Lí ma ma!” Nàng vội chạy vào đỡ lấy Hư Ko Tuyết.

“Liên nhi... khụ... mẫu hậu ko thể ở bên cạnh con được... khụ khụ khụ.. nhớ phải mạnh mẽ lên... khụ khụ.” Hư Ko Tuyết yếu ớt nói.

Nàng nghẹn ngào: “Mẫu hậu người phải sống.”

“Liên nhi, ở dưới gối của mẫu hậu có sách dạy âm công... khụ khụ.. mẫu hậu vô dụng ko thể sử dụng được. Con thay ta hoàn thành nó.. khụ khụ.. được không. Còn Tuyết Liên cầm con hây sử dụng và giữ thay ta nhé... khụ”

“Liên nhi biết rồi.” Những giọt nước mắt đắng chát rơi trên khuynh thành non nớt của nàng.

“Mẫu hậu yêu con.” Và đôi mắt đã nhắm nghiền.

Vị tiên tử dịu dàng đã chìm vào giấc ngủ ngàn năm.

“KHÔNG!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!”

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đau thương

Sáng ngày hôm sau tin tức hoàng hậu nương nương chết vì bệnh. Không chỉ Phụng Vinh cung mà cả người dân cũng vô cùng đau thương. Vì vị hoàng hậu này yêu dân như con, cung nữ thái giám như huynh đệ tỷ muội mà đối xử.

Hoàng thượng thì tỏ chức qua loa cho có. Còn nói gì mà thương tiểu công chúa nên ban cho phủ trưởng công chúa (t/g: có mà mong đuổi người ta đi sớm thì có. Khổ thân Liên tỷ... hu hu* khóc*).

Lão hoàng đế thì trong lòng sướng như điên. Người trong Phụng Vinh cung thì khóc ko dám khóc to, thờ ko giáng thờ mạnh vì vị công chúa của họ bây giờ còn lạnh lùng hơn trước. Vốn nàng hay cười nói với hoàng hậu, Lí ma ma. Nhưng giờ đây hoàng hậu mất rồi, đối với cả Lí ma ma cũng lạnh lùng khiến cho bà tưởng là công chúa giận mình hối hận ko thôi(t/g: có cái gì mà hối hận!).

Nhưng bà không biết rằng để che đi trái tim yếu đuối, và sự đau thương nàng đã một lần nữa khoác lên mình sự lãnh khốc của một sát thủ.

PHỦ TRƯỞNG CÔNG CHÚA

Một nữ hài tử mặc bạch y, mái tóc đen xõa dài, đeo mặt nạ màu nguyệt, khắc Băng Tuyết Liên. Xung quanh nàng có một khí chất cao quý của bậc vương giả. Bên tay nàng cầm một chiếc cần bằng bạch ngọc khắc hoa Băng Tuyết Liên và Mạn Châu Sa Hoa. Và một quyển sách đã ố vàng.

“Mẫu hậu người hãy yên nghỉ đi, Liên nhi nhất định sẽ trả mối thù này và tu luyện đến tầng cao nhất của âm công. Con hứa đó” Nàng ngược lên trời thề.

Tiền nhân Tề Hương Uyển hãy đợi đây ta nhất định sẽ trả mối thù này dù phải chết.

“Phịch”

“Ai!!!!!!!”

Truyện của mình hơi ngắn nhỉ. Tại bí quá không biết viết gì cả. Mong các bạn thông cảm. Và luôn ủng hộ mình nhé dù sao đây cũng là lần đầu mình viết truyện mà.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sư phụ

“Ui nha! Cái mông của ta.” một lão già từ trên trời rơi xuống. Mái tóc thì trắng xóa, ăn mặc thì không khác ăn mày là mấy.

“Ngươi là ai?” Nàng nghi hoặc hỏi. Trên tay đã cầm cây đao, tư thế sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu.

Lão nhân gia thấy vậy liền xua tay:“ Nha đầu, bình tĩnh bình tĩnh đã”. Khoang! Lão được mọi người gọi là Độc vương, võ công cao cường, y thuật cao siêu mà bây giờ lại sợ một tiểu oa nhi. Nhớ tới thân phận mình, lão lại ưỡn ngực, kiêu ngạo giới thiệu:“ Độc vương - Độc Thiên Tà danh chấn thiên hạ là ta! Thế nào sợ chưa!?”

Nàng buông tay xuống, lạnh lùng nói:“ Lão ngoan đồng tự ki.”

Độc Thiên Tà nghe xong thì nhảy dựng lên:“ Ta không phải lão ngoan đồng! Ta không tự ki!” Rồi lại để tay lên vuốt cằm:“ Tiểu nha đầu ngươi không tệ! Thế nào làm đồ đệ của ta đi.”

Băng Nguyệt Liên nhìn lão ta nghi hoặc:“ Đồ đệ của lão ngoan đồng ngươi!?”

“Tất nhiên rồi! Võ công của ta xưng đệ nhì không ai dám xưng đệ nhất!” Lão vỗ ngực tự hào.

“sư phụ” Nàng chấp tay lạnh lùng nói.

“Được rồi. Bây giờ thì thu dọn đồ đạc theo ta lên núi học nghệ.” Độc thiên tà vẫy tay hài lòng.

Từ xa lão thấy nha đầu này có một khí chất cao quý mà lạnh lùng của bậc vương giả, chỉ là có chút gì đó cô độc. Nhưng không sao thu được nha đầu này làm đồ đệ là may mắn rồi. HaHaHa

“Sư phụ!” Tiếng nói lạnh nhạt của nàng vang lên cắt suy nghĩ của Độc thiên tà.

“A há” Dật mình quay ra thì thấy nàng trên tay cầm túi đồ đạc trên lưng vác cái hộp to. Tay chỉ chỉ hỏi: “Này, hộp gì kia?”

“Cầm!” Nàng chỉ lạnh lùng phun ra một chữ. Đang băng khoăn thì nàng lại nói: “đi” làm lão dật mình.

Nha đầu này là một tảng băng. Đây là suy nghĩ của lão hiện giờ.

Trước khi thu dọn đồ đạc nàng đã viết thư cho Lí ma ma để bà không lo lắng. Rồi thu dọn đồ đạc và để cầm trong hộp rồi xuất phát.

Và thế là Độc thiên tà dùng khinh công đưa nàng đi.

Các bạn ơi! Chuyện của mình có nhầm không?

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Tin tức

Mười bốn năm sau....

Trong 16 năm qua đã có rất nhiều chuyện xảy ra. Chúng ta hãy cùng bắt đầu từ chuyện trong cung!

- Trưởng công chúa Nguyệt Liên vì thương tâm mẫu hậu chết thành gia bệnh nặng liệt giường không ra khỏi phòng. Dân chúng cũng thương tâm thay vì công chúa này.

- Mấy tháng sau hoàng thượng lại lập sủng phi- Tề Hương Uyển lên làm hoàng hậu. Nhiều người dân thần khinh bỉ vị hoàng thượng này: Tuyệt hoàng hậu mất chưa bao lâu thì lại lập hậu. Không khinh bỉ mới lạ!

- Mấy năm cả phủ Tề tướng quân đều bị sát hại. Đến vị hoàng hậu kia cùng nhi tử và nữ nhi của mình cũng chết. Quan trọng hơn là đều có chứng cứ những việc xấu của họ!

+ Chứng cứ Tề tướng quân tham ô, và cấu kết với nước khác có ý định phả quốc. Mà Tề tướng quân được mệnh danh là TRUNG THẦN mới hay chứ!

+ Còn chứng cứ việc Tề Hương Uyển độc chết Tuyệt hoàng hậu. Và việc Đại hoàng tử, nhị công chúa không phải là con của hoàng thượng mà là con của Tề Hương Uyển với ca ca mình- Tề Nhạo Hùng!!(t/g: loạn luân kìa, hiếm nghề nha* cười*).

Thế là toàn bộ Tề gia bị dân thổ phỉ. Mà không ai biết vị thần bí đại nhân nào làm gia việc này.

Giới thương nhân thì xuất hiện một vị công tử như trich tiên- Nguyệt Vũ, một tay xây lên Nguyệt gia, trong tay nắm hàng trăm kỹ viện, sòng bài, y quán,... Khiến cho cả hoàng thất cũng phải kính nể 3 phần: thứ nhất vì tiền tài, thứ hai vì Nguyệt gia có rất nhiều cao thủ.

Giới giang hồ tất nhiên là xuất hiện một Huyết Liên các một khi đã nhận nhiệm vụ thì sẽ hoàn thành 100%. Người của Huyết Liên được huấn luyện cực kì nghiêm khắc nên ai cũng là cao thủ. Các chủ của Huyết Liên đeo mặt nạ màu đỏ khắc hoa Mạn Châu Sa Hoa một cách vô cùng tỉ mỉ. Người ta còn nói rằng các chủ của Huyết Liên là nữ tử mà còn biết âm công. Lâm Tạ son trang từng đến nhục mạ và khiêu khích Huyết Liên, sáng hôm sau Lâm Tạ toàn bộ bị san bằng, chỉ để lại miếng lệnh bài màu lam khắc hoa Mạn Châu Sa Hoa. Người ta kể rằng miếng ngọc bội khắc Mạn Châu Sa Hoa màu đỏ chính là nhận định thân phận của vị các chủ thần bí này. Thành ra Mạn Châu Sa Hoa đã trở thành vật tượng trưng cho Huyết Liên.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Hòa thân

PHỦ TRƯỞNG CÔNG CHÚA

Phụng thiên thừa nhận, hoàng đế chiếu viết: Trưởng công chúa Nguyệt Liên đoan trang hiền thực, tài sắc vẹn toàn cũng đã 18 đến tuổi cập kê, phụng lệnh hoàng thượng sang Thương Hải quốc hòa thân với nhiếp chính vương- Thương Phong Kỳ để tăng tình hữu nghị giữa hai nước. Khâm thủ!

“Hòa thân cái chó má gì! Chủ tử chúng ta phong hoa tuyết đại như vậy mà phải đi hòa thân với Nhiếp chính vương gì gì đấy đùa nhau chắc. Chẳng phải lão ta còn hai vị công chúa sao!” Liên Thư tức điên lên nói. Ngày xưa, chủ tử một lần cứu cả bốn người bọn họ khỏi bọn buôn người không nhân tính, còn dạy bọn họ võ công coi bọn họ như tì muội. Trong lòng bọn họ đã thề sống chết vì người. Bây giờ còn phải đi hòa thân với tên chó má gì đó, đúng là tức chết nằng mà.

“Liên Thư dù sao người ta cũng là đệ nhất mỹ nam, chiến thần của Thương Hải mà.” Liên Thương từ tốn ăn miếng điểm tâm nói.

“Nghe nói hần không gần nữ sắc” Liên Mai thường trà nói. Thiên hạ đồn rằng vị vương gia này không gần nữ sắc. Công chúa của Lâm Thiên từng lột quần áo leo lên giường hần lập tức một phát đá gãy hai chân từ đó chỉ có thể ngồi xe lăn.

“Haizz. Chủ tử còn chưa vội thì các người vội cái gì” Liên Trúc thở dài. Cả bốn người đều quay đầu lại.

Trên chiếc ghế dài, một nữ tử một thân bạch y mái tóc đen xõa dài. Khuôn mặt nàng giờ đây đen một chiếc mặt nạ màu nguyệt khắc Băng Tuyết Liên. Xung quanh nàng tỏa ra một loại khí chất cao quý tăng thêm vẻ đẹp thần bí của nàng.

“Liên Trúc muội sắp xếp chuyển trụ sở chính của Huyết Liên sang bên Thương Hải.” Nàng nhẹ nhàng nói.

Tính ra cũng đã ba năm từ cái ngày cả gia tộc họ Tề đó bị nàng diệt. Liên Thư, Liên Thương, Liên Trúc, Liên Mai bốn người bốn họ là do nàng tình cờ cứu được cũng là bốn hộ vệ của Huyết Liên do một tay nàng tạo ra.

Liên Thư bảo vệ an toàn Nguyệt gia gia tộc thương nhân nàng tạo lên. Liên Thương nắm phần tìm tin tức. Liên Trúc lo khu sát thủ. Liên Mai lo đào tạo. Họ đều giỏi võ như nhau.

Liên Mai thắc mắc hỏi: “Không lẽ người muốn trở thành thê của hần thật chứ ạ!”

Nàng nhẹ lắc đầu. Nàng ghét nhất là nam nhân tam thê tứ thiếp hần là vương gia ắt phải tam thê nên nàng ko thích hần: “Ta định rời khỏi đây, bây giờ có cơ hội đi thì sao không đi, mà nghe nói Thương Hải cảnh đẹp đến đấy xem sao.”

“Bọn muội hiểu rồi.” Bọn Liên Thư đồng thanh.

“Ừm. Vậy ta đi nghỉ đây” Rồi bước vào căn phòng tìm Chu công.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đến Băng Phong quốc

“Hoàng huynh chuyện hòa thân là sao.” Một nam nhân thân hắc y, thuần mặt được khắc tinh sảo, lạnh lùng nói.

“Kỳ, chuyện này huynh không biết, huynh vô tội a. Là Mẫu hậu bảo huynh, người cũng là Mẫu hậu chọn, huynh chỉ làm theo thôi.” Vị hoàng thượng nào đó hiện tại khóc không ra nước mắt. Chuyện này hần thực sự vô tội a! Hần chỉ nghe theo lời Mẫu hậu thôi. Có tìm thì tìm Mẫu hậu sao lại tìm hần chứ.

Còn vị vương gia(từ bây giờ đổi thành Kỳ vương gia nhé!) nào đó trong lòng đang điên lên cực kì. Hần đang ở trong phủ thì nghe tin phải thành thân với trưởng công chúa của Băng Phong, mà ai chả biết hần không thích nữ nhân. Hần mới không thèm quan tâm đến nữ nhân đó(t/g: thật hông*cười gian*).

“Hoàng đệ này, đây là mong ước của Mẫu hậu a. Thôi, mau về chuẩn bị đi đón tân nương đi ha.” Hần nghe xong thì chỉ phất tay áo đi ra khỏi thư phòng. Còn vị hoàng đế kia thì cười a hã khi nhìn thấy vị nào đó muốn nói mà chẳng được chỉ có thể ôm cục tức mà đi.

KỠ VƯƠNG PHỦ

“Phong Hải, tìm thông tin về Trưởng công chúa của Băng Phong. Phong Lân chuẩn bị đồ sang Băng Phong.” Thương Phong Kỳ phân phó thuộc hạ. Ánh mắt nhìn phía chân trời.

Bỗng trong đầu hần hiện lên hình ảnh một nữ tử dung mạo như tiên. Mắt phượng sắc bén sâu trong nó chứa một nỗi bi thương mà cô đơn. Cái mũi thanh thanh, cái môi đỏ mọng khẽ mở. Gần như tất cả điều đẹp nhất đều được khắc trên khuôn mặt đó. Một thân bạch y bay phất phới ôm cây đàn bạch ngọc khẽ gảy. Những con bướm đầy màu sắc bay lượn lờ như đang múa. Những con thú cũng rời khỏi tổ để lắng nghe điệu nhạc. Những chú chim cũng lại cất tiếng hát hòa nhịp theo. Vị nữ tử đó nhìn không khác gì tiên tử giáng trần.

Lần đó vô tình nhìn thấy nàng thì liên động tâm. Trong tâm trí luôn có hình ảnh nàng chỉ tiếc không thể gặp lại nữa.

Haizz, ngoài thờ dài ngày đêm thương nhớ nàng thì chẳng thể làm gì khác. Thử tìm tin tức của nàng nhưng vẫn không có tin tức. Và cũng đã 3 năm từ ngày gặp nàng. Có lẽ chẳng hần và nàng là hữu duyên vô phận.

Các bạn hãy thử đoán xem vị nữ tử đó là ai nào. Trong tương lai tại chương nào đó sẽ rõ ngay! Và cảm ơn đã ủng hộ mình*cúi đầu*.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Cứu giúp

BA NGÀY SAU....

“Liên trúc các em ở đây, ta đến xem Nguyệt gia một chút.” Băng Nguyệt Liên cúi bỏ mặt nạ, khoác nam trang khuôn mặt được dịch dung đôi chút. Khuôn mặt nàng bây giờ tuấn mỹ vô song(t/g: mình không giỏi tả mặt người nên viết thế này cho nhanh), khí chất lạnh lùng vẫn còn, một 'băng sơn mỹ nam' chính hiệu.

“Vâng” bốn người đồng thanh.

KINH THÀNH BĂNG PHONG

Nàng lạnh lùng bước đi trên con đường đầy náo nhiệt của kinh đô. Bỏ qua những ánh mắt hâm mộ, si mê, ngưỡng mộ của những con “sói cái”.

“Không!!!! Thả ta ra!” Tiếng khóc của một nữ tử vang lên. Mọi người xúm xùm vào để xem trò vui.

“Công tử nhà ta coi trọng người là phúc của người.”

“Công tử, người thật có mắt a”

“Đúng vậy, cô nương này thật sự là một mỹ nhân”

Tiếng bọn gia đình nịnh nọt chủ tử nhà mình. Tên nam nhân đứng giữ nghe mấy tiếng nịnh nọt liền sững tai hấy cao cảm. Bỗng..

“aaaa”

“aa, đau quá”

Tiếng kêu đau oai oái của bọn gia đình vang lên. Mấy tên vừa nầy còn nịnh nọt bây giờ đã nằm lăn lóc dưới đất.

“Giữa ban ngày ban mặt mà lại đi ức hiếp con gái nhà lành, không có nhân tính.” Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Trước mắt mọi người là một công tử vô cùng anh tuấn. Xung quanh tỏa ra hàn khí khiến người ta lạnh thấu xương.

Tên kia có chút run sợ nhưng vẫn kiêu ngạo nói:“Người là ai mà dám ngăn cản bản công tử. Nói cho biết phụ thân bản công tử là chủ nhân của cửa hàng của Nguyệt gia, không hồn mà tránh ra!”

“Người có tin không, chỉ cần ta nói một câu nhà người liền tay trắng?!” Nàng vẫy lạnh lùng nói.

“Người nghĩ mình là Nguyệt Vũ công tử chắc” hần ta cười khinh thường.

Và nữ chính của chúng ta đã nổi điên. Dám coi thường nàng, đợi đấy!

“Trừ tiền lương 3 năm của nhà hần” nàng lạnh nhạt nói đồng thời để lộ ngọc bội khắc hai chữ 'Nguyệt Vũ' tên kia thấy xong thì xanh mặt.

Còn nàng thì đi mất tiêu. Để lại ánh mắt si mê, ngưỡng mộ của vị cô nương nào đó giành cho mình.

Nếu không phải chuyện này xảy ra ngăn cản đường của nàng, thì đâu có tự nhiên đi lo chuyện bao đồng làm gì. Phiền phức.

Chương này hơi nhàm nh? Thôi, chương sau sẽ cố gắng. À, từ bây giờ một ngày chỉ có một chương thôi nhé! Tại mình lười quá í mà*cười*.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Yến hội

PHỦ TRƯỞNG CÔNG CHÚA.

“Chủ tử người đã về!” Liên Thư thấy Nguyệt Liên như thấy được vàng liền chạy vội đến.

“Có chuyện gì sao?” Nguyệt Liên thấy Liên Thư vội vàng vàng, thì bình tĩnh hỏi khác hoàng toàn với Liên Thư.

“Chủ tử, lão già kia mời người tới yến hội tẩy trần cho Thương Phong Kỳ. Người có muốn đi không” Liên Trúc từ đâu xuất hiện nói.

“Lão ta nói bắt buộc chủ tử phải đi.” Liên Mai khinh thường nói. Lão ta nghĩ mình là ai mà có thể gia lệnh cho chủ tử chứ. Nếu không nhờ chủ tử thì Băng Phong quốc dù có cả mấy đại thần kia đi nữa thì đất nước này cũng mất lâu rồi. Tính ra trong triều có rất nhiều đại thần vẫn còn nhiều đứng trung lập, nói là trung lập thật ra tất cả bọn họ đều là thuộc hạ của chủ tử.

Nàng cười khẽ, yến hội sao?: “Chuẩn bị đi, tối nay chúng ta xem một chuyện.” Rồi đi thẳng vào phòng.

Bốn người Liên Trúc nhìn nhau chẳng hiểu gì cả, nhưng vẫn đi chuẩn bị.

HOÀNG CUNG_ NGỰ HOA VIÊN.

Yến hội lần này được tổ chức vô cùng sa hoa như đang khoe tiền của mình. Bổng tiếng nói 'ngọt ngào' của thái giám vang lên:

“KỶ VƯƠNG TRIỆU KIẾN!”

Tiếng nói ồn ào bỗng im lặng. Tất cả mọi người đồng loạt nhìn về một hướng. Mọi người vô cùng tò mò về vị vương gia này, được mệnh danh là 'đệ nhất nữ nam' này.

Hình dáng của một nam tử khoảng 23 xuất hiện. Đôi mắt sắc bén đen nháy, như có thể nhìn thấu mọi tâm tư của người khác. Sống mũi cao, đôi môi mỏng khẽ mỉm. Cả người tỏa ra một loại khí chất lãnh khốc khiến mọi người phải run sợ.

Lão hoàng đế run sợ, áp úng mời Thương Phong Kỳ ngồi. Các đại thần chỉ có thể âm thầm lắc đầu, mong sao thái tử mau mau lên ngôi. Có mấy đại thần là thuộc hạ của nàng còn có suy nghĩ về nàng trị vì đất nước này.

Mấy vị tiểu thư cứ một chút lại lướt mắt với hắn. Hắn thì chẳng thèm nhìn bọn họ một cái. Tiếng thái giám lần nữa vang lên:

“NGUYỆT LIÊN TRƯỞNG CÔNG CHÚA TRIỆU KIẾN”

Lần nữa mọi người lại dùng ánh mắt tò mò cùng nhìn về một phía, nhưng đối tượng lần là nàng.

Cuối cùng bóng dáng của một nữ tử xuất hiện. Đằng sau là bốn người ti nữ dung nhan có thể so sánh với đệ nhất mỹ nữ của kinh thành.

Nhưng mọi ánh mắt vẫn đa số hướng về vị trượng công chúa. Nàng vẫn đeo mặt nạ khác Băng Tuyết Liên. Ba ngàn sợi tóc được búi lên một cách đơn giản nhưng không thiếu phần cao quý. Một thân bạch y quý phái. Khí chất lạnh lùng của bậc vương giả.

Mọi người đều bị cuốn hút bởi vị thiếu nữ áo trắng này.

Hắn cũng không ngoại trừ. Nhìn vị công chúa này hắn thấy quen lắm như không nhớ ra đã gặp ở đâu. Không lẽ là nàng?!

Hôm nay mình hơn bạn nên ra chương chậm, mong các bạn thông cảm!*cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Yến hội(2)

Hôm qua mình chưa đăng chương mới được, nên hôm nay mình sẽ đăng 2 chương* vô tay*

Không! Chắc là hần nghĩ quá nhiều.

“Hoàng thượng, vạn tuế.” Nguyệt Liên lạnh lùng nói, chỉ chấp tay không quỳ. Bốn người Liên Trúc cũng vậy, nhưng trong lời nói và ánh mắt của họ có chút khinh thường.

Mọi người vẫn đang chìm sâu vào hầm băng của nàng nên đầu chú ý(t/g: tất nhiên ngoại trừ Kỳ ca rồi).

Lão hoàng đế run run bạn ngồi. Các đại thần thì thầm khinh bỉ vị hoàng đế này. Đến con gái mình còn sợ, không có phong thái của một vị vua!

“Thần thần bí bí, ngơoi nghĩ như vậy có thể khiến Kỳ vương thích ngơoi chắc” Băng Thụ Hà vị công chúa thứ 3 lên tiếng.

Vị tam công chúa này được sủng ái từ bé nên kiêu ngạo, đánh đá. Nhưng vị được sủng ái nên bọn họ không dám nói gì.

Nguyệt Băng không nói gì, bình tĩnh uống trà. Còn Liên Thụ, Liên Mai thì tức điên lên. Chủ tử còn lâu mới thêm thích tên Kỳ vương đó.

Thật thần bí, khuôn mặt được che mất nửa bởi mặt nạ màu nguyệt, chỉ còn đôi môi đỏ mọng khẽ mím. Đây là đánh giá hiện giờ của Thương Phong Kỳ.

Nàng đã uống trà thì thấy một ánh mắt tìm tòi nghiên cứu, mình mà mãi vậy chưa rời đi. Liên nhìn về hướng đó.

Một nam tử dung nhan như được điêu khắc tỉ mỉ, mặc hắc y, mái tóc đen dài được buộc lên bằng ngọc quan. Quả là một mỹ nam, nếu nàng đoán không nhầm thì đây là phu quân tương lai của nàng - Thương Phong Kỳ.

“Hôm nay có cả Kỳ vương ở đây, hay là trưởng công chúa thử trở tài, được không!” Nhị công chúa nhẹ nhàng nói.

Vàng y, nhẹ nhàng thùy mị, nhìn... cực giả tạo. Đây là đánh giá cực tiêu chuẩn của nàng.

Nếu nàng từ chối thì chẳng phải sẽ khiến cho ả ta thất vọng sao:“Kiếm”

Liên Mai nghe xong liền thi hành nhiệm vụ. Băng Thụ Hà nhìn nàng khinh thường:“phế vật vẫn mãi là phế vật”

Liên Trúc tức giận phản bác:“Nếu chủ tử là phế vật thì thiên hạ này sẽ ko có thiên tài.”

Đúng lúc đó Liên Mai mang một thanh kiếm đến. Liên Trúc thấy vậy liền hỏi:“lấy được ở đâu mà nhanh vậy, Liên Mai”

Liên Mai bình thản nói:“mượn ám vệ củ Kỳ vương.” Liên Trúc nghe vậy thì khinh thường:“ẩn nấp quá kém”

Thương Phong Kỳ lướt qua vị trí của Phong Vũ khóc ko ra nước mắt. Nàng ta đến cướp mà thuộc hạ kịp phản ứng thì bị lấy đi rồi.

Mọi người thì ngạc nhiên, lấy được kiếm từ chỗ ám vệ của Kỳ vương còn khinh thường nói như vậy, ko biết nàng làm như thế nào khiến cho những người này chấp nhận trở thành nô tỳ cho nàng nhỉ?

Nàng bỏ qua những ánh mắt tìm tòi của mọi người, cầm kiếm lên. Đường kiếm sắc bén như vô cùng đẹp mắt. Khiến mọi người có thể cảm nhận được sự lạnh giá từ những đường kiếm đó.

“Dị tượng! Dị tượng xảy ra kia!”

Bỗng tiếng nói của ai đó vang lên. Mọi người đồng thời quay ra nhìn xung quanh. Nhưng bông hoa đang nở rộ một cách nhanh chóng, và đều hướng tới phía nàng.

Điều múa kiếm kết thúc, chưa kịp phản ứng thì “vù” thanh kiếm trên tay nàng đã bay về Thương Phong Kỳ, may mắn kịp phản ứng nên ko sao. Còn nàng thì đã đi xa chỉ để lại một câu:

“Cáo từ”

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

PHỦ TRƯỞNG CÔNG CHÚA

“Chủ tử, trà của người”nàng cầm chén trà từ tay Liên Trúc uống:“ Liên Trúc, muối cho ám vệ xung quanh phủ lui đi”

Liên Thương ngạc nhiên:“ chủ tử, sao lại làm vậy?”. Bỗng Liên Mai cốc đầu Liên Thương:“Thường ngày, người thông minh vậy sao bây giờ ngốc vậy. Chủ tử hôm nay bộc lộ tài năng hẳn có người sẽ đến phủ điều tra, bọn hần mà phát hiện ở phủ có cao thủ thì sao đây hả.”

“Haha,ta quên” Liên Thương cười ngượng. Liên Trúc thờ dài. Trong bốn bọn họ Liên Thương là người ko bình thường nhất, sáng nắng chiều mưa, lúc nóng lúc lạnh thật chẳng hiểu:“ Vâng muối đi ngay”Liên Trúc.

“Chủ tử, đây là sổ sách làm ăn của Nguyệt gia tháng này.” Bỗng một nam tử tuấn tú mặc lục y đi vào trên tay cầm đồng sổ sách. Hần là Tư Phong Khải quản lí sản nghiệp của Nguyệt gia tại Băng Phong.

“Phong Khải sao người ko ở phủ chăm sóc nương tử, sai thuộc hạ mang đi là được mà.” Liên Trúc cười trêu. Mọi người đều biết rằng tên này là mắc bệnh cuồng nương tử.

“Thôi, đừng đùa hần nữa.” Liên Thương giải vây cho Tư Phong Khải.

“ Ta nghe nói Dạ Liễm đang theo đuổi một nữ tử, đúng ko” Nàng vừa xem sổ sách vừa nói.

“Vâng, là Lam Yến công chúa của Thương Hải, nghe nói hai người đang hẹn hò.” Liên Mai vui vẻ khai báo những gì mình biết.

“Hay thật, chủ tử là tẩu tử tương lai của nàng mà nàng và thuộc hạ của chủ tử lại yêu nhau, thật là hay nha”Liên Thương cảm thán.

“Mọi người, có thể rời khỏi.”nàng lạnh lùng nói. Năm người hiểu ý nàng liền lui xuống.

“Haizz”nàng thờ dài. Cởi bỏ mặt nạ, một dung nhan khuynh quốc khuynh thành ko còn hơn thế nữa. Ánh nguyệt chiếu xuống là tăng thêm vẻ đẹp lạnh lùng của nàng và sự cô độc. Đôi mày dài cong khê che đi đôi mắt phượng của nàng. Đôi môi đỏ mọng khê mở.

Nàng đi ra đằng sau giường, mở ra một mặt đạo. Trong đó có hai chiếc hộp, một hộp dài bằng gỗ hiếm được khắc tinh xảo bên cạnh nhỏ hơn rất nhiều được làm bằng ngọc tỏa ra hàm khí lạnh thấu xương

Lấy hộp bằng gỗ ra, đóng mặt đạo lại. Từ trong hộp mở ra là một chiếc cầm bằng ngọc khắc Mạn Sa Hoa và Băng Tuyết Liên, và đây chính là chiếc cầm mà Mẫu hậu để lại cho nàng, một vật đã giúp nàng có tiếng trong giang hồ, người ta nói rằng “Ở đâu có Huyết Ngọc cầm ở đó ắt có máu!”

Tĩnh

Một khúc nhạc cô đơn ko tên vang lên.

Xa xa có một nam tử mặc hắc y đứng đó lắng nghe khúc nhạc, trong lòng nghi hoặc. Thực sự là nàng...sao!?

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Du thuyền

“Chủ tử, Băng Tĩnh Vy mời đi du thuyền.”Liên Trúc đẩy cửa vào nói. Đằng sau là ba người kia.

Nàng ngồi trên ghế mái tóc xoắn dài, đôi lông mi khê mở để lộ ra đôi mắt phượng câu hồn. Bên ngoài chỉ khoác cái áo mỏng, khiến cho nàng càng thêm quyến rũ chỉ là cái khí chất khiến người ta lạnh cóng đó vẫn còn.

“Chuẩn bị đi chúng ta đi xem chúng đi là gì.”nàng đứng dậy. Bốn người Liên Trúc chỉ lắc đầu. Các nàng chẳng bao giờ hoàn toàn hiểu được vị chủ tử này.

“Hoàng tỷ, tỷ đến rồi sao mau mau đến đây ngồi.” Băng Tĩnh Vy dụ dằng gọi nàng.

Bước lên thuyền. Ở đây ngoài Tỷ muội Băng Tĩnh Vy ra còn có đệ nhất mỹ nữ, tài nữ kinh thành- Tôn Quyên Nhi, Hà Lan An. Cộng vài vị công tử khác. Còn có cả Thái tử- Băng Thường Gian, Nhị hoàng tử- Băng Thân Phán. Và cái tên lạnh lùng Kỳ vương của Thương Hải- Thương Phong Kỳ, mà nghe nói hẳn ko thích tham gia mấy nơi như thế này mà nhỉ?

Ngồi xuống, thông dong uống trà như nàng ko phải người tham gia chuyến du thuyền nàng.

Liên Mai ghé tai nói nhỏ với Liên Trúc:“ Đây, cái ả đệ nhất mỹ nữ, tài nữ gì đó là thích chủ tử khi giả nam trang đúng không?”. Liên Trúc cười khinh thường:“ Hai ả ta nghĩ mình giỏi lắm chắc!/? Một sợi tóc của của chủ tử cũng ko bằng!”

“nghe nói Trường công chúa tình thông cảm kì thư họa mà còn rất giỏi ko biết hôm nay người có thể trở tài được ko? Nhưng nếu người ko thích cũng ko sao đâu” Hà Lan An nhỏ nhẹ nói, nhưng nghe kĩ thì thấy trong câu nói đó có chút châm chọc.

Từ bây giờ mình sẽ thường xuyên ko ra chương mới được, và có thể nó sẽ cực cực kì ngắn.... Nên mong các bạn thông cảm!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Du thuyền(2)

“Lan An tỷ tỷ à, nàng ta ngoài múa kiếm ra thì ko biết cái gì khác đâu. Ko cần quan tâm đến nàng ta đâu!” Băng Thư Hà chanh chua lên tiếng.

Liên Thư nghe vậy liền tức giận. ả ta nói vậy là trắng phải nói chủ tử chẳng khác gì nam nhân sao! Chủ tử của nàng còn hơn bọn nam nhân đó!! Nàng nhìn về phía Nguyệt Liên, nàng vẫn vậy bình tĩnh như người bị nói ko phải nàng.

Ả Thư Hà kia thấy nàng vẫn như vậy thì tức điên lên. Tại sao! Tại sao nàng ta lại có khí chất hơn ả, tại sao ả nói như vậy ả tiện nhân đó ko tức, tại sao nàng ta vẫn giữ bình tĩnh như vậy!!!!

Qua mặt nạ nàng nhìn khuôn mặt tức giận của ả Thư Hà cũng chỉ xoẹt qua một tia khinh thường rồi biến mất.

“Hôm nay đầy đủ mọi người hay chúng ta đặt cược đi.”nàng đặt chén trà xuống, nhìn mọi người.

“Vậy cứ theo ý của hoàng tỷ đi”Ả Tinh Vy dịu dàng nói. Trong mắt xoẹt qua tia tính kế. Mặc dù rất nhanh nhưng vẫn ko qua khỏi mắt nàng và hấn.

“Được, bôn công chúa lấy bộ Tử Diệp này ra đặt cược” Rồi lấy từ đâu lấy ra một chiếc hộp đựng một chiếc y phục màu tím thêu viền bạc và những con bướm thật xinh đẹp. Đây là một y phục tại một y phường nổi tiếng của Nguyệt gia, cũng phải mấy trăm vạn lượng bạc. Hắt cảm tự tin.

“Vậy thần đặt cược bộ sách Khuynh Vũ.” Bộ Khuynh Vũ này tính ra là tác phẩm đầu của gia chủ Nguyệt gia. Từ khi nó được bán ra đã được mua với tốc độ chóng mặt. Đến cả những người dùng cả đời để dành cho văn học cũng coi nó như bảo bối chỉ tiếc số lượng có hạn. Tôn Quyên Nhi lấy ra một quyển sách trong người ra.

Hà Lan An cũng ko thua kém lấy ra một bức tranh vẽ cảnh vô cùng sống động, nhìn y như thật và đây cũng là tranh của Nguyệt Vũ công tử. Bức tranh nay cũng được các họa sĩ nổi tiếng khen ko rút miêng.

Bốn người Liên Trúc cảm thán. Ko hồ là chủ tử của bọn họ, khiến cho hai nữ tử nổi tiếng của kinh thành si mê đến tác phẩm của người mang bên người. Lại còn nhìn đồ của người kia trong mắt có quyết tâm giành được.

Của Băng Tinh Vy là bình thường nhất là một chiếc trăm ngọc, như vậy kiếm mọi người thêm khát, cũng đúng thời đồ của Nguyệt gia mà.

“Hoàng tỷ, của tỷ thì sao?”

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Du thuyền(3)

CẢM ƠN CÁC BẠN ĐÃ ỦNG HỘ MÌNH!!! VÀ BẮT ĐẦU VÀO TRUYỆN THÔI!!!!!!

“Liên Mai người có mang cái gì dùng để cược được ko?”Liên Thư ngây ngơ hỏi Liên Mai. Nàng lắc đầu:“ko?”

Mọi người nghe vậy cười khinh thường. Chỉ là một công chúa thất sủng thì làm sao có thể mua được những thứ quý giá được chứ! Như câu nói tiếp theo của Liên Mai khiến cho mọi người phải trợn mắt.

“Chỉ mang một viên giải độc đơn bình thường của Vĩnh đường thôi.” Rồi lấy ra một viên đan dược màu nâu, tỏa ra hương thơm thoang thoang của thảo dược.

Viên đan dược này có thể giả được rất nhiều loại độc, còn có thể kiềm hãm kịch độc. Nguyệt gia mang ra bán đấu giá mỗi quốc bán đấu giá một viên. Phải biết rằng người ta phải dùng đến mấy trăm hoàng kim mới mua được về, mà nàng đây lại nói nó chỉ là một viên đan dược bình thường như chỗ nào cũng có thể mua ý!

“Haizz, mấy thứ kia thì ko nói, như mà giải độc đan mà mang ra chỉ để cuộc vụ thi này thì thật tiếc.” Hà Tuấn Long- đại ca của Hà Lan An cảm thán nói.

“Chỉ cần chủ tử muốn 10 viên cũng được. Ko cần thận còn hơn thế nữa!” Liên Thương giọng nói trác nịch.

Thương Phong Kỳ thu tất cả vào mắt. Hắn nhớ rằng trong bốn người mua được ko hề có vị trưởng công chúa này. Ko lẽ lấy được từ Nguyệt gia, ko thể là trộm được vì Nguyệt gia có rất nhiều cao thủ, chỉ có thể nàng là người của Nguyệt gia mà còn thân thiết với Nguyệt Vũ vậy... nàng cùng hắn có quan hệ gì. Bỗng tìm hắn có chút nhói đau, vì sao??

Ả Thụ Hà nhìn thấy viên đan dược thì nghiêng răng nghiêng lợi. Ả hận! Tại sao ả được kết hôn với Kỳ vương, tại sao nàng ta lại quyến rũ người ta như vậy, tại sao ả lại có được viên đan dược đó!!!!

“Vậy, muội bắt đầu trước nhé.” Tình Vy dịu dàng nói.

- Tình Vy: khúc tương tư.

- Thụ Hà: khúc phượng câu hồn (giống đi đám)

- Quyên Nhi, Hà Lan: múa khúc ko biết!^-^

(T/g: lười viết* cười*)

VÀ CUỐI CÙNG LÀ TIẾT MỤC ĐƯỢC MONG ĐỢI NHẤT!!!!

Hôm nay nhà mình mất điện nên mong các bạn thông cảm* cúi đầu*.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Du thuyền(4)

“Hoàng tử đến lượt của tỷ rồi đó.” Bỗng Tình Vy có 'ý tốt' nhắc nhở nàng.

“Bỗng Nguyệt Liên ngại tốt nhất nên nhận thua đi, tránh mất mặt của hoàng thất!” Ả Thụ Hà lại lên tiếng 'khuyên nhủ' nàng.

Nghe vậy nhưng nàng vẫn ko làm gì, đứng ra mũi thuyền, một tay ôm cầm một tay gậy đàn. Một bài “Luân hồi chi cảnh” được cất lên:

Mãi rơi xuống trong yêu hận luân hồi, tương tư kiếp

Chẳng lẽ vì phạm thiên mệnh

Khiến mỗi người một phương

Dung nhan nhợt nhạt như tuyết

Ánh mắt nhìn nhau lần cuối nhạt nhòa

Mỗi mắt trông lên mình nguyệt

Xem một hồi tuyết

Lời thề vĩnh hằng bất diệt khắc sâu vào tim

Đau khổ chờ đợi tam thế tình duyên

Tất cả tâm nguyện đều như mây khói

Nước vong tình khó làm mất

Những tâm nguyện trong lòng

Vượt qua cỏ đao dài vạn lý hải vực

Tìm kiếm ranh giới luân hồi

Chuyển thế chỉ mặc kiếp sau thuận theo thiên ý

Dang tay nắm tay cùng vượt qua tất cả

Ánh đao xoẹt qua ánh mắt

Lưu lại dấu vết vĩnh không mờ nhạt

Tà dương chiếu rọi kí ức đầy huyết sắc

Ánh trăng chiếu không rõ mộng cảnh

Chỉ có kiếp sau vẫn tìm dấu chân người...(lặp lại đoạn đầu).

Bỗng từ đâu những chú bướm bay tới, đầy đủ màu sắc hồng, đỏ, vàng,... Bay vòng vòng quanh nàng như đang múa.

Mọi người xung quanh hồ đều dừng chân lại để thưởng thức bức tranh tuyệt đẹp này.

Còn hấn? Say mê nhìn nàng. Bây giờ hấn có thể đảm bảo rằng nữ tử lần đó mà hấn nhìn thấy đó là nàng.

Khung cảnh bây giờ giống như lần đầu hấn nhìn thấy nàng, xinh đẹp như một vị tiên tử mặc dù bây giờ nửa khuôn mặt tuyệt sắc đó đã được che đi.

Còn hai ả Tinh Vy và Thư Hà thấy hấn say mê nhìn nàng thì chiếc khăn tay gần như bị xé rách.

Bốn người Liên Thư thì vô cùng tự hào vì vị chủ tử hoàn hảo của mình.

Khúc nhạc kết thúc. Mọi người vẫn còn ngẩn ngơ. Nàng bước xuống thuyền, đằng sau bốn người Liên Thư đuổi theo đằng sau. Lúc này mọi người mới chú ý chiếc thuyền đã vào bờ từ lúc nào.

Hôm qua mình định đăng chương mới rồi nhưng do mất điện nên lại chẳng đăng được, mong các bạn thông cảm* cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Ta xem nàng tắm a!

PHỦ TRƯỞNG CÔNG CHÚA _ ĐÊM

“Tỉ tách... tỉ tách” Hiện tại có một hình ảnh rất chi là.... mắt máu. Đó là vị Trưởng công chúa hoàn hảo của chúa ta đang tắm. Thân hình rất chi là hoàn hảo như ẩn hiện dưới màn hơi nước. Bỗng...

“AI!!!!!!”

Nàng quay người lại. Thì thấy một bóng nam tử tính ra cũng không quá thân thuộc.

Hôm nay nàng cho bốn người Liên Trúc nghỉ ngơi sớm nên không có ai xung quanh nơi này. Nhưng thật ko ngờ có kẻ vào được đây, mà mãi nàng mới phát hiện ra chứng tỏ kẻ này ko tầm thường.

Còn vị nam tử kia thì không cần nói cũng biết là ai. Đó chính là vị Kỳ vương gia cao cao tại thượng của chúng ta.

Hắn sau khi biết nàng là người mà hắn nhất kiếm chung tình (t/g: khinh thế! Nhất kiến trung tình cơ đấy^-^) thì muốn đến xem nàng tắm. Ai biết được lại gặp đúng cảnh nàng đang tắm cơ chứ.

Chưa nói đến mới đầu chỉ nhì thấy phần sau thôi như bây giờ thì.... từ đầu đến cuối, chỗ nên nhìn thì nhìn thấy rồi mà chỗ không nên nhìn cũng nhìn thấy rồi.

Bỗng nàng cảm thấy ánh mắt nóng rực từ ai đó thì mới hoàn hồn lại. Nàng cự nhiên lửa thỗi trước mặt hấn. Vội lấy chiếc khăn tam gàn đó quấn vào người.

Khuôn mặt tuyệt mỹ (t/g: nàng đã tháo mặt nạ) đỏ bừng lên vì tức giận. Nhưng ai đó ko biết lại tưởng nhầm là nàng đang xấu hổ.

“Thương Phong Kỳ nhà ngươi đến đây làm cái gì!”

“Ta là đến xem nàng tắm a!” Hấn rất chỉ là mặt dày thân nhiên nói. Mà ko ai biết rằng người hấn sắp bị đốt cháy bởi dục vọng.

Nàng nghe xong thì tức điên lên. Chẳng phải người ta đồn rằng hấn lạnh lùng, lãnh không sao?! Nàng thấy hấn mặt dày, vô sỉ thì đúng hơn!!!!

“Chủ tử, người xong chưa?” Bỗng giọng nói từ xa của Liên Thư vang lên.

Hấn thấy vậy đành phải rời đi, mặc dù trong lòng vẫn còn lưu luyến nhìn nàng.

Dần dần bốn người Liên Trúc tới gần thì thấy khuôn mặt lạnh ko thể lạnh hơn của chủ tử nhà mình.

“Liên Trúc, Liên Thương, Liên Mai, Liên Thư chuẩn bị đi trong đêm này chúng ta sẽ suất phát!”

Nàng quay người, mặc quần áo vào lạnh nhạt nói với bốn người Liên Trúc.

Sắp học chính thức rồi nên mình ko thể thường xuyên ra chương được mong mọi người thông cảm* cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Từ hôn? Hưu phu?!

PHỦ TRƯỞNG CÔNG CHÚA

Hôm nay chính là ngày Kỳ vương của Thương Hải mang sinh lễ đến đón vị trưởng công chúa Nguyệt Liên.

Từ sáng sớm dân chúng đã vây quanh phủ trưởng công chúa để ngắm nhan sắc của vị Kỳ vương này.

Từ xa, đoàn người rước dâu xuất hiện. Đi đầu là Kỳ vương.

Hôm nay hấn vẫn như ngày nào, một thân bạch y tăng thêm vẻ lạnh lùng của hấn.

Đằng sau là thị vệ thân cận. Thân hắc y, mặt lạnh như vương gia của bọn họ.

Đằng sau một hàng dài thị vệ chở hàng trăm rương hộp lớn nhỏ. Mới đầu bọn hấn ko định mang nhiều sinh lễ như vậy! Mà là tự nhiên vương gia lại bắt mang như vậy, trong đó có vật còn là bảo bối của Vũ Thất lâu cũng bị gia đem đi luôn. Làm bọn người Phong Khải chẳng hiểu gì cả.

Mà tối hôm qua ko biết gia đi đâu, mà khi về thì mặt mày vui vẻ, thế là từ tối đến giờ cứ cười hi hi. Làm bọn họ sợ hết cả người.

Dừng chân trước cửa phủ. Nhìn thấy tờ giấy to hơn nửa cửa được viết to hai chữ.

TỪ HÔN

Mặt hấn đen lại. Nàng cự nhiên từ hôn hấn. Phải biết rằng trên thiên hạ này bao nhiêu nữ tử muốn trở thành nương tử hấn(t/g: ca quá tự kị rồi* hắc tuyền*. Nam nhân trên thiên hạ này sẵn sàng trở thành nam sủng của tỷ ấy, vậy thì nam nhân sao? Tỷ ko thiếu!). Vậy mà nàng lại từ hôn hấn.

“Vương gia, ko có ai ở trong phủ cả!”

Bỗng một thị vệ ra bẩm báo.

Mặt hấn bây giờ còn đen hơn. Có người tỏa ra hàm khí khiến cho mọi người run bần bật.

Không chỉ từ hôn mà nàng còn đào hôn! Giỏi lắm! Bả Nguyệt Liên nàng cứ chờ đấy. Để ta bắt được nàng sẽ hảo hảo trừng trị nàng!!!!

Đạo này mãi đọc np quá nên ko nghĩ được gì nữa. Mong các bạn thông cảm^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

Mấy ngày sau...

Tin tức Trưởng công chúa Nguyệt Liên công chúa của Băng Phong từ hôn Kỳ vương gia của Thương Thái đã trở thành đề tài được bàn tán sôi động nhất thiên hạ!

Ai chả biết Kỳ vương vốn là một trong số nam tử được xếp vào hàng phu quân trong mộng của các nữ tử. Haizz, vậy mà vị Nguyệt Liên công chúa được mệnh danh là ma ồm, ko biết cầm kì thư họa à ko cầm kỳ thì biết mà còn thuộc hàng cao thủ chỉ là... ko biết thư họa thì như thế nào thôi. Quay lại về việc chính.

Có người nói rằng vị công chúa này là mềm buộc chặt. Người khác lại nói rằng nàng bỏ trốn theo người tình v.v.....

Điều khiến mọi người thắc mắc là Kỳ vương gia sau khi bị từ hôn giận thì có giận thật nhưng mà ko nhân cơ hội này mang quân sang đánh Băng Phong mà lại đem quân đi lật tung cả Băng Pong đi tìm nàng. Haizz đúng là dù lạnh lùng đến đâu cũng vẫn là nam nhân mà nam nhân ắt ko qua khỏi ả nữ nhân!

Nam9 của chúng ta ko ăn ko ngủ, cầm đầu cầm cổ vào tìm nàng ấy vậy mà nàng lại ngồi... ung dung uống trà ăn bánh sống một cuộc sông như bao ngày khác.

NGUYỆT PHÚ_ THƯƠNG HẢI

Nàng trên tay cầm quyển sách, thân nam trang ngồi trên ghế quý phi. Còn bốn người Liên Trúc thì vẫn như thường ngày, ngồi tán chuyện với nhau chỉ là có thêm chiếc khăn che mặt thôi.

“Liên Trúc, người nói thử xem tại sao tên Kỳ vương kia lại tổn công tổn sức đi tìm chủ tử nhỉ?” Liên Thương dứt miếng bánh vào miệng mình, quay sang hỏi Liên Trúc.

“Tất nhiên là hắn ta đã bị chủ tử làm cho rơi vào lưới tình rồi!” Liên Thư đắc ý nói. Hừ, chủ tử nggf phong hoa tuyết đại, văn võ song toàn nam nhân nào mà ko động tình.

“Nhưng hắn chưa nhìn thấy dung mạo của chủ tử nha~” Liên Mai cũng lại tám theo.

“Cái này là bị tài năng của chủ tử làm cho rung động nha.” Liên Thư chắc chắn nói. “Nếu mà hắn nhìn thấy dung mạo của chủ tử thì ko biết sẽ thế nào nhỉ?”

“Tất nhiên lài ngất ngây con gà tây rồi!” Liên Thuồng chém một câu rất ưa là hay.

Và thế là ba người ngồi tám với nhau ko ngừng nghỉ. Còn Liên Trúc chỉ ngồi nghe ba người bọn nói chuyện với nhau thôi.

HAHAHA Ta đã trở lại và tệ hại hơn xưa HAHA.

Sau 5 ngày vất nát có óc của mình ta đã ra chuong mới. Và truyện của ta đã hơn 2 nghìn người đọc là ta vui vô cùng.

CẢM ƠN CÁC NÀNG ĐÃ ỦNG HỘ!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Lam Yến công chúa

“Chủ tử Lam Yên công chúa và Dạ Liễm thiếu gì cầu kiến” Bỗng một gia đình cung kính bước vào.

“Ừm” Nàng đặt cuốn sách xuống. Từ xa có bóng hai người xuất hiện, một nam và một nữ.

Nam thân lục y, khuôn mặt tuấn tú. Đôi mắt phượng lạnh lùng sắc bén. Sống mũi cao, môi mỏng bạc.

Nữ tử thân vàng chanh đơn giản. Mái tóc đen cũng được búi lên một cách đơn giản nhưng ko thiếu phần cao quý. Khuôn mặt có 3,4 phần giống Thương Phong Kỳ. Nhưng ko lạnh nhạt như hần mà mang một vẻ tinh nghịch, đáng yêu. Nhưng ko làm ảnh hưởng đến khí chất cao quý của hoàng gia.

Vâng, cặp tuấn nam mỹ nữ này có có thể là ai khác ngoài Dạ Liễm một trong 4 tử đại thiếu gia của Nguyệt gia. Còn bên cạnh hần chính là Lam Yên công chúa được sủng ai lên trời xuống ruộng, muội muội ruột của hoàng thượng Thương Hải và Kỳ vương- Thương Lam Yên.

“Chủ tử” giọng nói lạnh lùng của Dạ Liễm vang lên.

Chỉ có cung kính và cung kính.

“Công chúa Lam Yên đến chơi. Nguyệt Vũ ta mời công chúa chen trà.” Giọng nàng vang lên, khiến cho người ta trầm luân, lại cộng thêm cái khuôn mặt yêu nghiệt kia đã khiến cho Thương Lam Yên nhìn nàng ko chớp mắt.

Dạ Liễm thấy vậy liền đen mặt. “Chủ tử nàng là thê tử của ta”

“Hahaha, Dạ Liễm chủ tử có là gì đâu mà ngại phải lo.” Liên Mai cười ha ha. Nhìn khuôn mặt của Dạ Liễm như chủ tử định cướp nương tử của hần làm nàng có chút buồn cười.

“Nghe đồn Nguyệt Vũ công tử dung nhan như tiên nhiên, khí chất lãnh đạm cao quý. Một 'băng sơn mỹ nam' khiến cho ngàn thiếu nữ trầm luân. Hôm nay được chứng kiến quả ko sai!” Thương Lam Yên cảm thán nói. Dung nhan này quả thật ko hề kém Kỳ ca ca mặt lạnh của nàng. Tính ra là kẻ tám lạng người nửa cân a!

“Công chúa nói quá. Mời uống chén trà ăn điểm tâm. Nguyệt Vũ vừa mới là chút bánh ngọt mời người thử xem.” Nàng dịu giọng nói. Nàng có hảo cảm với vị công chúa này a. Thật ko ngờ tên Thương Phong Kỳ kia lại có một muội muội đáng yêu như vậy.

“Oa, vậy ta ko ngại nha. Mà gọi ta là Lam Yên đi!” Thương Lam Yên nghe tới từ 'bánh ngọt' mắt liền sáng lên. Ai bảo nàng là người thích bánh ngọt đi. Tính ra Dạ Liễm cũng ít nhiều mấy lần dùng bánh ngọt để dụ nàng nha!

Và rồi ko ngại ngần ngồi xuống chén ko ngừng nghỉ đĩa bánh ngọt ngon lành trên bàn. Dạ Liễm chỉ có thể lác đác, cũng lại ngồi xuống cạnh Thương Lam Yên.

Ta đang 'cày' truyện nên chỉ đăng được từng này thôi, mới cả bí quá! Đợi ta cày xong ta bù cho các nàng sau nha!^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

“đúng rồi, Nguyệt Vũ ngại mới từ bên Băng Phong về đúng ko?” Thương Lam Yên dứt nốt miếng bánh ngọt cuối cùng vào miệng, qua ra hỏi nàng.

“Lam Yên công chúa có phải người hỏi chuyện công chúa Nguyệt Liên từ hôn với Kỳ vương ko?” Liên mai cười vui vẻ hỏi Thương Lam Yên.

“ai nha, Lam Yên công chúa biết ko Nguyệt Liên công chúa là dán hần một tờ giấy từ hôn to hơn nửa cửa phủ dán ở trên đấy đó” Liên Trúc vui vẻ nói, trong mắt có tia hả giận. Hừ chủ tử của nàng tài mạo như vậy mà phải cưới tên Kỳ vương đó sao. hần ta chỉ là một vương gia mà thôi!

Mà hừ tử của nàng là ai chứ. Nếu như hần ta mà thành thân với chủ tử thì hần ta sẽ trở thành cô gia của Nguyệt gia lẫn Huyết Liên các, nhưng liệu hần xứng sao?

“Lạ thật. Đáng lẽ ra vị Nguyệt Liên công chúa đó phải vui vẻ, rồi còn mong mau mau được thành thân với Kỳ ca mới đúng. Được trở thành nương tử của Kỳ ca là ước mơ của các nữ nhân mà nhì, chưa nói đến đây còn là chính phi nữa.”

“Chủ tử sắp tới là hội đấu gia 3 tháng người có đến xem một chút ko?” Dạ Liễm đặt chén trà Long Tỉnh thượng hạng xuống.

Cứ 3 thành một lần, tại kinh thành của Tứ quốc Nguyệt gia sẽ có một cuộc đấu giá, cuộc đấu giá này được rất nhiều người có thân phận và quyền lực đến. Vì sao ư? Rất đơn giản vì Nguyệt gia có vô số bảo bối khiến cho người ta đổ mắt a!

“Um, ta sẽ đến xem một chút.” Nàng nhẹ gật đầu.

“Nguyệt Vũ năm nay ngươi bao tuổi rồi?” Thương Lam Yên nghi hoặc nhìn chăm chăm nàng.

Nàng ngẩn người: “Ta 18. Có chuyện gì sao?”

“Oa, 18! Vậy bây giờ ngươi vẫn chưa có người yêu sao? Ngươi nên thành thân đi!” Lam Yên nghe nàng nói mà ngạc nhiên rồi lại đến nghiêm túc.

“Lam Yên công chúa người đừng quên hoàng huynh của người bây giờ cũng đã 22, còn tên Dạ Liễm kia cũng đã 20! Hai người họ còn chưa thành thân thì nói gì đến chủ tử của chúng ta.” Liên Trúc lên tiếng giả vờ giúp chủ tử mình.

Nàng theo chủ tử mười mấy năm nên hiểu rất rõ tính cách của người. Chủ tử ko hề thích người khác nhắc đến chuyện thành thân tình yêu nam nữ của mình. Mặc dù nàng rất mong chủ tử có thể tìm được một nam nhân tốt cho mình. Khổ nỗi chủ tử nàng quá lạnh lùng đi.

Haizz, chân mệnh thiên tử của chủ tử oiiiiii người đang ở đâu mau xuất hiện đi!!!!!!!!!!

Nhĩ hảo mọi người! Ta chúc các nàng có một buổi nghỉ cuối tuần thật vui vẻ, và cây thêm được nhiều chuyện mới^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Trở về Thương Hải

“Vẫn chưa tìm được nàng? Mặc dù đã sử dụng thể lực của Vũ Thất lâu?” Thương Phong Kỳ đứng cạnh cửa sổ, lạnh lùng nhìn 3 người Phong Khải, Phong Xuyên, Phong Dương.

Bị ánh mắt lạnh lùng của hấn nhìn 3 người không nhận được trong lòng có chút run lên. Mặc dù đã theo vương gia lâu như vậy như bọn họ vẫn không chịu được ánh mắt lạnh lùng của vương gia.

“Ta đã biết trước điều này.” Hấn ta nhìn ra ngoài cửa sổ, trong đầu lại hiện lên khuôn mặt tuyệt sắc của nàng.

3 người Phong Khải trong lòng chấn động. Bọn họ nghĩ vương gia sẽ tức giận không ngờ vương gia không tức giận mà còn nói rằng đã biết trước chuyện này!

Bỗng cánh cửa phòng mở ra. Một nam nhân bước vào. Nhan sắc thì cũng thuộc hàng mỹ nam (tg: nhưng vẫn thua xa Kỳ ca!) như 3 người Phong Khải.

Vâng, đây chính là thuộc hạ thứ 4 của hấn - Phong Lam.

“Vương gia, ngày hôm qua Nguyệt Vũ công tử vừa đến kinh thành của Thương Hải. Còn những chuyện sau khi vào Nguyệt gia như thế nào thì là do quanh Nguyệt gia có nhiều cao thủ nên ko biết được.” Phong Lam chấp tay cung kính báo cáo với hấn. Trong lòng lại nghi hoặc nhìn biểu hiện của 3 người Phong Khải.

Hấn nghe Phong Lam báo cáo xong khẽ nhíu mày. Sau khi nhìn thấy sáo ngọc mà nàng cầm vào ngày du thuyền hôm đó hấn đã sai Phong Lam đi điều tra quan hệ giữa Nguyệt Vũ và nàng, cộng thêm người theo dõi Nguyệt Vũ.

Chỉ tiếc là không có tra được gì cả. Mà về việc theo dõi Nguyệt Vũ cũng trả tốt đẹp gì. Nghĩ tới nhưng việc này lại khiến người hấn tỏa ra một trận hàn khí.

Bốn người Phong Khải trong lòng cứ gào thét than vãn. Thận khổ cho bọn hấn a! Mấy hôm nay chủ tử tính khí thật thất thường, lúc thì ngồi tự nhiên cười mà còn là nụ cười ôn nhu, sùng nịnh! Lúc thì hàn khí tỏa ra tứ phía khiến cho không khí xung có lúc đến âm độ! Haizz, cuối cùng thì vương gia của bọn họ rốt cuộc bị sao đây?! (tg: Các huynh ơi, Kỳ ca đang mắc một cái bệnh gọi là tương tư!)

“Các người chuẩn bị đi, chúng ta trở về Thương Hải. Và ngừng tìm kiếm nàng.” Bỗng hấn quay người lại lạnh nhạt nói với 4 người Phong Khải.

“Vâng” 4 người đồng thanh, mặc dù trong lòng đang vô cùng nghi hoặc.

Vậy là 5 ngày học một mõi cuối cùng cũng đến cuối tuần rồi các nàng nhỉ?

Và các nàng chơi Trung Thu vui không? Còn ta vui lắm nha! Ta được về quê ngoại xem múa lân đó, cực kì vui lun!

Cuối cùng thì...

CHÚC CÁC NÀNG CUỐI TUẦN VUI VẺ!!! ^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Hoàng hậu Thương Hải

“Tìm tình yêu như sóng xô bờ cát giữa biển lửa chiến tranh

Gặp được nàng tựa như xuân thủy ánh lê hoa

Vùng kiếm đoạn thiên nhai, tương tư nhẹ buông

Giấc mộng này ta vương vấn si mê

Chẳng cần phải vương hầu quyền quý

Chẳng quản thiên hạ thu vạn thế

Chỉ mong ái tình này có thể hóa giải

Giữa vạn trượng hồng trần không hồi kết

Chỉ mong ái tình này thiên trần địa cửu

Tựa như dòng lưu thủy hiền hòa

Chẳng bận tâm ai bá chủ xuân thu

Một đời hữu tình nào sợ bão táp phong ba

Phiền nào bạc đầu nào giữ được tình hoa

Vứt bỏ cả giang sơn như họa

Đề đổi lấy nụ cười như xuân hoa

Để suốt đời này không vương bận

Lòng không hận trách, ái hận bước theo nàng

Thiên tình bao la ái hận vô biên

Chỉ vì nàng ta không màng thiên hạ...(tg: lặp lại từ đoạn vương hầu nha các nàng. Ta lười chép tiếp)

(Bài “thiên hạ” trong Tàn Thời Minh Nguyệt)

Hiện tại nếu những nữ tử nào đang thâm thương nhớ Nguyệt Vũ công tử thì hãy vào xem khung cảnh ' băng sơn mỹ nam' đánh đàn.

“Đến rồi sao còn không xuất hiện.” Bàn tay thon trắng khẽ đặt lên dây đàn nhưng không đánh. Mà khuôn mặt tuyệt mỹ vẫn không có cảm xúc gì.

“Haha, không hổ là Nguyệt Vũ công tử.” Từ trên cây cao nhảy xuống. Đó là một nữ tử xinh đẹp mang theo vẻ tinh nghịch nhưng không khai ái như Thương Lam Yên mà thêm chút vẻ trưởng thành.

Giờ khuôn mặt hứng thú đáng đánh đòn ra nói: “Không biết Nguyệt Vũ công tử là đang thương nhớ cô nương nhà ai đây a~. Mấy nữ tử kia mà biết thì sẽ hạo đau buồn a~” Nói đến câu cuối còn làm vẻ lác đầu tiếc hận.

“Không biết cô nương đến đây có chuyện gì?” Lạnh lùng nhìn nữ tử trước mặt.

Mỗi khi nàng đàn nghi ngời đều không muốn có người khác đến gần nên xung quanh đều ko có ám vệ. Thành ra lại có người dám lên vào Nguyệt phủ, lần sau phải cẩn thận mới được.

“Nghe tin Nguyệt Vũ công tử trong truyền thuyết đến kinh thành nên ta tới xem a~ Nào ngờ đúng lúc Nguyệt Vũ công tử đây lại đang nhớ tới người yêu a~” Nữ tử đó vui vẻ trả lời.

“Ta là Hạ Quyên Nhượng, rất vui được gặp ngài, Nguyệt Vũ.” Nói rồi còn chìa tay ra, như muốn làm quen.

Nhíu mày nhìn Hạ Quyên Nhượng kia:“Hạ Quyên Nhượng? Hoàng hậu Thương Hải?”

Rồi lại thả lỏng người:“Hoàng hậu đây là lại trốn khỏi cung sao?”

Ở Thương Hải này ai cũng đều biết vị Hoàng hậu được hết mực sủng ái này rất hay trốn khỏi cung để ra ngoài. Một năm mà đến hơn trăm lần.

“Xì, gọi ta là Quyên Nhượng được rồi.” Hạ Quyên Nhượng xua tay nói.

“A Đại tẩu! Sao tẩu lại ở đây?”

Các nàng ơi, ta đang viết truyện mới đó! Ngày mai ta sẽ đăng. Nếu được nhớ đến ủng hộ nha!

YÊU CÁC NÀNG NHIỀU ^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Ta muốn làm Nguyệt phu nhân

Từ xa là hình bóng của Thương Lam Yên và Dạ Diễm cùng với 4 người Liên Trúc xuất hiện.

“A, Lam Yên mau đến đây ngồi. Tẩu ó truyện này hay lắm!” Hạ Quyên Nhượng nhì thấy Thương Lm Yên mắt liền sáng lên, vẫy tay gọi.

“Truyện gì ạ?” Lam Yên nghi hoặc nhìn Quyên Nhượng, nhưng chân thì ko biết như thế nào đã đứng trước mặt của Quyên Nhượng rồi.

Kéo tay Lam Yên ngồi xuống, khuôn mặt nở nụ cười nói:“Ta nghe nói Nguyệt Vũ công tử đến kinh thành nên trốn ra khỏi cung một chuyến để xem. Nào ngờ lúc đến thì thấy Nguyệt Vũ công tử là đang nhớ người tình!”

Lam Yên nghe xong vô cùng ngạc nhiên. Mắt cũng sáng theo. Đùa chắc, tin động trời! Nguyệt Vũ công tử, băng sơn mỹ nam trong lòng các công nương ó người trong lòng! Mọi người mà biết thì ko biết chuyện gì sẽ xảy ra đây!

“Hoàng Hậu có lẽ nhầm rồi. Chúng ta theo chủ tử mười mấy năm biết rất rõ, chủ tử chưa từ yêu ai!” Liên Mai lạnh nhạt nói.

“Vậy bài đàn vừa này là sao?” Quyên Nhượng bĩu môi nói.

“Là ta dành bữa một bài cho đỡ chán. Hạ hoàng hậu có ý kiến?” Nàng một mực im lặng rồi cuối cùng cũng lên tiếng.

Quyên Nhượng nhìn nàng rùng mình. Vị Nguyệt Vũ công Tử thật hảo lạnh a!

“Không ko ta có nói gì đâu!” Quyên Nhượng lắc đầu xua tay.

“À mà đại tẩu hoàng huynh có biết tẩu trốn ra đây là để ngắm mỹ nam ko?” Lam Yên đưa ánh mắt đầy ám ý nhìn Quyên Nhượng.

Theo như nàng nhớ thì có lần đại hoàng tẩu là cái nam trong trốn cung để đi vào kỹ viện. Thế là bị hoàng huynh bắt tại trận (tg: nghe giống hồng hạch treo tường quá nhỉ?). Và cả ngày hôm sau không thấy bóng của hoàng tẩu đâu. Nghe bọn cung nữ kể thì là cả ngày hôm đó là phải nằm liệt giường ko xuống được.

Còn Quyên Nhượng nghe Lam Yên nói vậy cùng với cái bần mặt kia cũng biết ngay là suy nghĩ tới cái chuyện gì rồi. Liền đánh trống lảng:“Nguyệt Vũ ta nghe nói là người quanh năm suốt tháng đều đi đây đi đó, ngao du tứ hải đúng không?”

Nguyệt Liên nhìn Quyên Nhượng nhíu mày nghi hoặc không biết tại sao nàng ta lại nói vậy nhưng vẫn ngật đầu.

Quyên Nhượng nhìn thấy nàng gật đầu mắt liền sáng nên. Dờ ra khuôn mặt vô cùng nghiêm túc nói:

“Nguyệt Vũ ta muốn làm Nguyệt phu nhân!”

Cuối cùng cũng xong. Hai ngày cuối tuần này ta rất bận >_< nhưng vẫn ra chuyện đúng lịch nha, thấy ta giỏi ko?! *hát cảm*

À mà ta đăng truyện mới rồi đó! Các nàng nhớ đến ủng hộ nha^-^

Tên truyện là Thánh nữ Đế Hậu.

VÀ CHÚC CÁC NÀNG CUỐI TUẦN NHỈ HẢO!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

“PHỤT!!!” Nghe xong câu này Thương Lam Yên không hề giữ hình tượng phun ngay một hùm trà, cũng may là Quyên Nhượng tránh kịp.

Trùng mắt với Lam Yên nói:“ Muội có cần phải ngạc nhiên đến nỗi phun cả trà về phía ta như vậy không!?”

Lam Yên xua tay cười ngượng:“ Đại tẩu thông cảm thông cảm ”

Liên Trúc khuôn mặt lộ rõ vẻ bất mãn:“ Hạ hoàng hậu như vậy chẳng phải là trâu già cặm cỏ non a! Ngài hơn chủ từ đến 4 tuổi lận a!”

Quyên Nhượng nghe Liên Trúc nói vậy tay vuốt cằm về mặt suy tư, rồi thần nhiên nói:“ Không sao, như vậy ta càng tiện nghi.”

Liên Mai lại nhảy lên khuôn mặt lo lắng:“ Nhưng mà chủ từ lại thiệt thòi a! Mà ngài là nữ từ đã có chồng a!”

Lam Yên cũng lại gật đầu tán thành:“ Đúng vậy a. Tẩu mà lấy Nguyệt Vũ thì Đại hoàng huynh phải tính sao a! Mà được là mẫu nghi thiên hạ là ước mơ của bao nhiêu nữ từ trên thiên hạ đó!”

“Hừ, nói đó thì có khác gì cái lòng sắt chứ!” Quyên Nhượng giận dữ nói.

Nguyệt Liên khi nghe Quyên Nhượng nói vậy đôi lông mày khẽ rủ xuống che đi cảm xúc trong mắt mình.

Đúng vậy. Nơi hoàng cung nữ lệ, sa hoa đó có khác gì cái lòng sắt đâu. Mà người mẫu hậu mà nàng yêu thương đã rời khỏi hồng trần tại chiếc lòng sắt sa hoa đó.

Liên Thư nhìn thấy nàng như vậy là biết ngay là nàng lại nghĩ đến chuyện gì. Khẽ nhỏ giọng nói:“ Chủ từ...”

Nàng nhìn về phía Liên Thư lắc đầu, tỏ ý không sao cả.

“Nguyệt Vũ, hội hoa đăng năm nay ngươi có định tổ chức gì không?” Lam Yên vui vẻ hỏi nàng. Còn về cái chuyện tẩu tẩu của mình có ý định hồng hạc treo tường không biết đã bị ném đi từ lúc nào.

Quyên Nhượng mặt mày cũng hí hửng gật đầu:“ Đúng vậy, phần thưởng năm nay là gì vậy.”

Mọi người ai cũng biết, từ sau khi Nguyệt gia được tạo nên, hội hoa đăng hằng năm Nguyệt gia sẽ tổ chức một cuộc thi và phần thưởng thì luôn luôn phong phú và mới lạ.

Chưa nói đến các vòng thi cũng khá là thú vị. Mà từ 5 năm trước cuộc thi mà Nguyệt gia tổ chức vào ngày này còn được coi là cuộc thi tìm kiếm đệ nhất tài nữ, tài tử của kinh thành.

Liên Mai nhìn thấy vẻ mặt của hai người Lam Yên và Quyên Nhượng chỉ cười nhẹ nói:“ Phần thưởng năm nay là bức họa chân dung của người thắng cuộc do chính tay chủ từ họa.”

“CÁI GÌ!!!!!!”

Các nàng ơi, hôm nay ta phải đi học túi bụi nên bây giờ mới đăng chương mới được mong các nàng thông cảm cho nha!!!!

Quả xin lỗi của ta đó! Tranh chính tay ta vẽ nha. Không đẹp lắm mong các nàng lượng thứ cho!^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

“Nguyệt Vũ điều đó là thật!” Lam Yên nhìn Nguyệt Liên chăm chăm như muốn ăn tươi nuốt sống nàng vậy.

Nàng nhẹ gật đầu.

“Chật chịt, các cô nương mà biết tin này thì không biết kinh thành sẽ sôi động đến thế nào a~” Quyên Nhược cảm thán.

Tính ra chỉ cần Nguyệt gia có cái gì mới mà Nguyệt Vũ công tử của chúng ta có động ta dù chỉ một chút xíu thôi cũng đã khiến cho kinh thành các cô nương loạn hết lên rồi. Mà bây giờ được chính tay Nguyệt Vũ công tử- thiên hạ đệ nhất tài tử về tranh chân dung cho mình, haizz ko biết vào cái ngày đoạ sôi động đến nhường nào a

“À, đại tẩu, tẩu bây giờ mà không trở về cảm thận bị hoàng huynh phát hiện thì không hay đâu”

Nghe xong câu nói đó Quyên Nhược không nhịn được rung mình. Trong đầu không ngừng hiện lên cảnh mình được 'yêu thương'.

Thế là lập tức dùng khinh công chạy nhảy về hoàng cung. Nhưng không quên nhắc nhở nàng “Nguyệt Vũ ngời hăng đêm phải nhớ thương ta đó!”

Mấy nghe xong mà hắc tuyến. Có cần phải thẩn thảng đến vậy ko?

“Đúng rồi chủ tử, muội thấy chúng ta nên tổ chức cuộc thi sớm một chút.” Liên Thư nhìn nàng đưa ra ý kiến.

Nàng cũng gật đầu tán thành: “Ừ, muội và Dạ Diễm tổ chức từ buổi sáng hoa đăng cho ta. Còn danh sách người thi thi cho 50 tên thôi”

“Vâng, chủ tử”

Các nàng ơi có ai đọc truyện ' Xuyên duyệt Tây 3000' ko?

Vì không thể chịu được cảnh Dao tỷ bị ngược nên ta và nhò bạn thân tamtraotienthechilu quyết định viết

ĐỒNG NHÂN XUYỀN DUYỆT TÂY 3000

Nếu như các nàng muốn đọc thì ta và nhò bạn thân sẽ cố gắng viết thật hay để cho các nàng đọc

L

ưu ý: Nếu như viết truyện này thì LIÊN MỸ ta sẽ ngược ngược ngược từ trên xuống dưới từ dưới lên trên!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 27: Hội hoa đăng

Hàng năm Thiong Hải quốc sẽ có một ngày hội hoa đăng nhằm mục đích ghép đôi cho những người còn độc thân.

Trên tay nam, nữ tử sẽ có mộ bông hoa đăng. Nếu phải lòng ai thì sẽ đưa cho người đó hoa đăng của mình, nếu hai người cùng vừa ý nhau thì đổi cho nhau hoa đăng của mình.

Rồi về nhà hỏi ý kiến gia đình. Hai nhau cùng đồng ý thì chọn ngày lành tháng tốt để thành thân.

Nhưng mà nhìn ngoài đường bây giờ không khác đám tang là mấy chỉ thiếu mỗi cái không khí đau buồn bị thương mà thôi (Nguyệt: Ta tả có quá k?).

Thật ra là thế này. Hơn nửa nữ tử trong kinh thành là phải lòng thiên hạ đệ nhất tài tử- Nguyệt Vũ công tử gia chủ của Nguyệt gia. Vì muốn mình được mỹ nam chú ý nên các nữ tử đã mặc y phục màu trắng và trang điểm đơn giản giống như Nguyệt Vũ để chứng tỏ rằng mình xứng với mỹ nam.

Thành ra ngoài đường nữ tử đa số đều mặc y phục trắng đơn giản, quả thật k khác gì đi đưa tang.

Và hiện tại k khí khá là... e thẹn đi? Trên khuôn mặt nữ tử đều mang một lớp mây hồng, ngại ngần nhìn bằng son mỹ nam.

Từ khi Nguyệt Vũ công tử cùng Tứ đại tiểu thư của Nguyệt gia bước ra khỏi cửa phủ thì không biết đã có bao nhiêu nữ tử ngại ngần đến với ý định trao đổi hoa đăng với mỹ nam.

Chỉ tiếc người ta không biết thương hoa tiếc ngọc lạnh lùng từ chối còn không nhìn người ta một cái. Nhưng không biết mấy nữ tử này đầu óc có vấn đề hay không mà bị người ta từ chối mặt mày có chút vui vẻ 'Nguyệt Vũ công tử nói chuyện với ta. Nguyệt Vũ công tử nói chuyện với ta' một câu từ chối lạnh lùng của Nguyệt Vũ đã đưa các nữ tử trong kinh thành lên mây. Với chủ đề là ' bằng son mỹ nam nói chuyện với ta' (Nguyệt: một lũ sắc nữ=_. Mà ta cũng là sắc nữ mà haha^o^)

“Này người nghe nói chưa, Kỳ vương trở về rồi đó!”

“Trở về rồi sao! Oa không biết kinh thành năm nay có số gì mà tốt thế, cả hai mỹ nam của thiên hạ đều ở đây.”

Hai nữ tử mặc y phục vàng chanh chói lóa ngồi nói chuyện với nhau tập chung đến nỗi mỹ nam ở gần đó.

Còn vị mỹ nam thì vẫn mặt than như nếu nhìn kỹ trong ánh mắt thì hiện lên vẻ kích động.

'Hắn ta trở về kinh thành rồi sao?!' Rồi lập tức nhanh chóng trở về phủ

Từ trên tầng của một lầu trà thuộc quyền sở hữu của Thất Vũ điện có một nam tử ngồi cười nhếch môi:“ Nàng k thoát khỏi ta được đâu, Liên nhi.”

Chương sau có cảnh hôn nha các nàng ^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Cường hôn

Bây giờ đã là buổi tối của hội hoa đăng. Những chiếc đèn hoa đăng đã được thắp sáng lên lung linh.

Các tiểu thư, cô nương ăn mặc thật đẹp và trong lòng mong ước sẽ tìm được ý trung nhân của đời mình.

Lúc này trên dòng người đông đúc nấp nập có một nữ tử thu hút rất nhiều ánh mắt của mọi người trên đường. Nhất là ánh mắt của nam tử.

Nữ tử thân tím y ngắn không quá đầu gối. Đôi chân đi giày gót cao. Bó vào vùng bụng chân, để lộ một vùng chân đùi trắng nõn.

Mái tóc được buộc theo kiểu đuôi cá đơn giản. Khuôn mặt bị che đi một nửa bởi chiếc khăn tím mỏng. Xung quanh nàng tỏa ra một loại khí chất cao quý mà huyền bí.

“Vị tiểu thư kia trông thật xinh đẹp” Nam tử Giáp nhìn nữ tử đó cảm thán.

“Chỉ tiếc lại mang khăn che mặt, nhưng dung nhan chắc sẽ rất khuynh quốc” Nam tử Ất đứng bên cạnh lắc đầu tiếc nuối.

“Hừ, hồ ly tinh” Nữ tử Cửu tức giận mắng. Trong ánh mắt thể hiện rõ sự ghen tuông.

“Xì, không xinh đẹp bằng ta!” Nữ tử Sửu khiêu ngạo, hất cằm thách thức tự tin nói.

Và v.v..... lời bàn tán xôn xao khác của những người trên dòng người đông đúc.

Nhưng Băng Liên nàng lại không hề quan tâm, bỏ ngoài tai những lời bàn tán đó. Nhưng chỉ tiếc là 'ai đó' đang ngồi trên trà lầu kia lại đang tức giận, không ngừng tỏa ra hàn khí.

Còn về bốn người Liên Trúc thì đã được nàng đi phân công chuẩn bị cho cuộc thi hội hoa đăng nên không có đi cùng nàng.

khi bước đến gần một ngõ hẻm khá là tối thì không báo trước nàng đột nhiên bị một ai đó kéo vào. Chiếc khăn che mặt của nàng bị kéo xuống.

Nàng định dùng tay đánh cho người đó ai ngờ kẻ đó lại nhanh tay hơn cầm lấy hai tay nàng giữ chặt trên đỉnh đầu, và gập chặt hai chân của nàng lại khiến cho nàng không thể phản kháng.

Rồi bỗng khuôn mặt bị che bởi bóng tối đó lại phóng to trước mặt nàng. Nàng trừng to hai mắt, cả người như cứng đờ.

Nàng bị cường hôn!!! Mà người cưỡng hôn nàng lại chính là kẻ nhìn trộm nàng tắm và bị nàng viết đơn từ hôn to dùng dán trước cửa phủ Trường công chúa Kỳ vương gia- Thương Phong Kỳ cao cao tại thượng của Thương Hải.

Nhân lúc nàng chưa hoàng hôn hẳn ta liền đưa chiếc lưới dài của hắn tách hai hàm răng đang cắn chặt của nàng ra, không ngừng điên cuồng hút lấy mật ngọt trong khoang miệng của nàng.

Lướt qua từng góc ngách trong khoang miệng của nàng, hút lấy từng mật ngọt trong đó. Rồi chơi đùa cùng cái lưỡi nhỏ mềm mại của nàng.

Từ từ điên cuồng trừng phạt, oán trách đến dịu dàng ôn nhu. Khiến cho nàng tí là liên trầm luân trong nụ hôn của hắn.

Hoàng hôn lại, nàng liền giận dữ cắn vào môi hắn và đá vào hạ bộ của hắn, khiến hắn tí thì bị đoạn tử tuyệt tôn. Buông lỏng tay chân nàng ra, nhân cơ hội nàng liền làm thêm phát nữa vào hạ bộ của hắn.

Chỉ tiếc là hắn đã nhanh chân hơn mà tránh đi. Ai oán nhìn nàng:“ Liên nhi nàng làm như vậy thì ai sẽ giúp nàng sinh con đây a “

“ Trên thiên hạ này nam nhân không thiếu!”

“ Nhưng thiên hạ này chỉ có ta mới xứng với nàng!” Hắn thập phần tự tin, khiêu ngạo ngẩng cao đầu nói.

Chỉ là nàng đã quá tức giận mà dùng khinh công bay đi chỉ để lại câu nói:

“THƯƠNG PHONG KỶ!!! NGƯỜI HÃY ĐỢI ĐÂY!!!”

Các nàng ơi ta quyết định sẽ k đăng thêm bất cứ truyện nào nữa cho đến khi bộ ' Lạnh Lùng Vương Phi' này kết thúc nha!

Và chúc các nàng buổi sáng nhĩ hảo ^-^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Thi hoa đăng hội(1)

“Chủ tử, người có chuyện gì sao? Nhìn sắc mặt của người không được tốt lắm”

Hai người Liên Trúc và Liên Mai ngồi trên xe ngựa, khuôn mặt lo lắng nhìn nàng.

Sắc mặt của nàng hiện giờ vô cùng âm trầm. Không biết đỏ hay đen, chỉ biết là nó cực kì lạnh.

“Ta không sao. Hai muội không cần phải lo lắng đâu.” Nàng nhìn hai kia, lắc đầu, cho hai người họ một ánh mắt an tâm.

Bỗng mắt nàng rất nhanh xoẹt qua một tia tính kế. Chỉ tiếc là hai người Liên Trúc và Liên Mai lại không bắt được.

“Liên Trúc, sau khi thi hoa đăng hội kết thúc muội mang cho ta.... Nhớ rõ chưa?” Nàng nhìn Liên Trúc rồi phân phó.

“Là, chủ tử. Liên Trúc nhớ rõ.” Nghe nàng phân phó trong lòng Liên Trúc vô cùng nghi hoặc. Nhưng chỉ gật đầu đồng ý chứ không có hỏi gì. Theo ý của chủ tử thôi. Nếu chủ tử muốn cho các nàng biết thì sẽ nói thôi. Còn người không nói thì cũng không sao. Các nàng chỉ là nô tỳ thôi, không nên quá xen vào việc riêng của chủ tử.

“A, xe của Nguyệt Vũ công tử kia!”

“Nguyệt Vũ công tử đến rồi!”

Từ xa, một chiếc xe ngựa được trang trí khá là đơn giản nhưng chất liệu thì đến cả Hoàng đế cũng phải lắc đầu cảm thán. Mà tính ra thì xa phu cũng còn

rất trẻ và nhan sắc thì cũng có thể tính là 'tuần' đi.

Từ trên xe bước xuống là hai nữ tử mang khăn che mặt, thân lục y.

Mọi người đều biết là Nguyệt gia có Tứ Đại tiểu thư luôn ở bên cạnh Nguyệt Vũ công tử. Chỉ là ngoài bốn vị thiếu gia và gia chủ Nguyệt gia ra thì chưa ai biết được bốn vị nữ tử này dung nhan như thế nào.

“Thay mặt chủ tử, cảm ơn mọi người đã đến tham dự cuộc thi hoa đăng hội. Sau 2 vòng thi ở buổi sáng chúng tôi đã chọn ra 5 vị tiểu thư xuất sắc nhất.” Dạ Diễm đứng trên khán đài rộng rạc nói.

Lướt nhìn xuống phía dưới. Thấy nàng đã ngồi vào vị trí. Và các nữ tử cũng không còn tiếp tục 'lướt mắt đưa tình' với nàng nữa, thì mới tiếp tục nói.

“Năm này vòng cuối sẽ không thi thơ và họa như năm ngoái nữa mà theo ý của chủ tử các vị tiểu thư sẽ vũ một bài. Người có bài vũ tốt nhất sẽ thắng.”

“Mời Nhân nhị tiểu thư”

Xuất hiện là một nữ tử khoảng 15,16 tuổi. Thân bạch y, dung nhan thanh tú trang nhã. Trên tay là cầm hai dải lụa trắng mỏng.

Đây là Nhân Hải Yến nhị tiểu thư của Lễ bộ thượng thư, là đích nữ của Nhân gia.

Điều múa bắt đầu, hai dải lụa trắng theo tay nàng ta mà uyển chuyển bay trong không khí. Động tác nhẹ nhàng khiến cho người xem có một cảm giác hư hư thực thực.

Làm cho người ta có cảm giác như lạc vào nơi ở của tiên tử. Vài người xem mà trong lòng cảm thán. Hảo vũ a!

Còn Liên Trúc, Mai và Thương trong lòng thì khinh thường. Chủ tử bọn họ vũ còn đẹp hơn trăm vạn lần.

Bỗng..

“A!!!!”

Các nàng ơi, bây giờ ta hảo buồn a.

Hôm trước trêu nhò bạn một tí thôi mà nàng ấy dỗi ta luôn rồi TT^TT.

Nàng ấy bảo ta nên thôi đi, đừng liên quan đến nàng ấy nữa... hic...hic..

Ta cũng rất muốn xin lỗi chứ bộ. Chỉ là về khoảng giao tiếp ta rất kém nên k biết nên xin lỗi thế nào.

Ta chẳng biết đối mặt với nàng ấy như nào nữa hu...hu..

Các nàng giúp ta với TT^TT!!!!

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Thi hoa đăng hội (2)

“A!!!”

Nhân Hải Yến bỗng nhiên hề giữ hình tượng, điên cuồng gãi khắp người nàng ta. Xé rách hai ống tay áo, để lộ một vùng da thịt trắng nõn đỏ ửng đến nỗi sắp cháy ra cả máu. Miệng thì không ngừng nói:

“Ngứa, ngứa, ngứa quá a!!!”

Mọi người đưa ánh mắt nghi hoặc nhìn chằm chằm Nhân Hải Yến. Đang yên đang lành mà, sao tự nhiên lại kêu ngứa a. Lại còn xé tay áo như vậy nữa. Thực sự là không biết có chuyện gì xảy ra nữa.

Nhóm người Liên Trúc nhìn nàng ta nhú mày, nhưng thấy chủ tử không nói gì nên cũng im lặng, còn Yến Lam ngồi bên cạnh thì khuôn mặt lại lộ vẻ thích thú:“ Sắp có chuyện hay để xem rồi a”

Một nữ tử thân lam y, khuôn mặt thanh tú lộ vẻ lo lắng. Thân thon dài nhỏ nhắn. Nhưng ánh mắt lại khó dấu được tia vui vẻ.

“Nhị muội, muội làm sao vậy a! Đừng làm đại tỷ lo lắng a!”

Vị nữ tử mày chính là Nhân Vĩ Thanh là đại tiểu thư thứ nữ của Nhân gia. Luôn bị Nhân Hải Yến sử dụng thân phận đích nữ chèn ép.

Nhìn thấy Nhân Vĩ Thanh, Nhân Hải Yến liền tức giận đẩy nàng ta ra, điên cuồng hét:“ Là ngươi đứng không! Là ngươi đã hạ độc ta đứng không! Tiện nhân! Đồ tiện nhân!”

Nhìn bộ dáng bầu giò của Nhân Hải Yến thực sự khác một trời một vực với vừa lúc này. Mọi người nhìn mà không thể tin được người vừa vũ một khúc kia là nàng ta. Đầu tóc thì rối bời, quần áo thì xộc xệch, hai ống tay áo thì bị rách, trên người và cả khuôn mặt nổi bao nhiêu là vết ngứa đỏ chót. Lại còn thêm bộ dáng điên cuồng, thành ra nhìn không khác người điên là mấy.

“Nhị muội, ta biết muội không ưa gì đại tỷ nhưng muội cũng không nên đổ tội cho đại tỷ a! Đại tỷ là quan tâm muội mà!” Nhân Vĩ Thanh bị đẩy ra, khuôn mặt chảy lệ, lục phần động lòng người. Nhìn nàng ta mà có vài người thấy thật thương tiếc cho nàng ta, đồng thời có chút không thích Nhân Hải Yến.

“Ngươi mà quan tâm ta cái gì! Đồ tiện nhân dám hạ độc ta mà không chịu nhận sao! Đồ độc nữ!” Nhân Hải Yến một tay chỉ vào Nhân Vĩ Thanh thét, tay còn lại vẫn không ngừng ngãi khắp người.

“Ta không có! Nhị muội ta biết ngươi thâm oán Nguyệt Vũ công tử, nên ta đã buông tay. Như vậy chưa đủ sao?! Mà giờ muội còn muốn đổ tội cho đại tỷ nữa chứ.. hic...hic”

Mọi người nghe Nhân Vĩ Thanh nói như vậy có chút minh bạch, không ngừng xì xào bàn tán:

“Không ngờ Nhân nhị tiểu lại là người như vậy!”

“Thật tội nghiệp cho Nhân đại tiểu thư”

“Ta còn tưởng nhân nhị tiểu thư là người tốt chứ. Ai ngờ, haizz”

V.v....

Nhìn thấy vậy trong lòng Nhân Vĩ Thanh cười thầm, ánh mắt xoẹt qua tia độc ác. Nhân Hải Yến ai bảo ngươi cứ chèn ép ta, ta cho hình tượng tốt đẹp của ngươi biến mất, cho ngươi mất mặt trước Nguyệt Vũ công tử.

Nhìn hình bóng điên cuồng của Nhân Hải Yến, Lam Yên ghé vào nói nhỏ với Nguyệt Liên:“ Này Nguyệt Vũ, ngươi có biết Nhân Hải Yến bị trúng độc gì không?”. Nàng lạnh lùng phun ra hai chữ:“ Bạo Tàn”

Nghe vậy Lam Yên nhướng mày. Bạo Tàn, một loại độc khiến cho người bị hạ độc vô cùng ngứa và nổi mẩn đỏ trên người. Đầu óc còn bị mơ hồ, khiến cho người ta lâm vào trạng thái điên cuồng.

Bỗng khuôn mặt Nhân Vĩ Thanh như ngộ ra điều gì đấy. Quay ra nhìn Nguyệt Liên, bộ dạng có chút vẻ hối hận nói:“ Vừa này là ta lỡ miệng nói. Mong Nguyệt Vũ công tử đừng quan tâm”

“Liên Mai đưa Nhân nhị tiểu thư vào trong, rồi chuẩn bị bộ quần áo rồi người xem cho nàng đi.” Không quan tâm đến lời nói của nàng ta, nàng đặt chén trà xuống, nhìn hai hình bóng trên khán đài phân phó.

“Là, chủ tử” Liên Mai sai người đưa Nhân Hải Yến vào trong rồi làm theo lời dặn của nàng.

Ở đằng sau, Nhân Vĩ Thanh cắn chặt môi. Nàng ta không ngờ là hại Nhân Hải Yến lại chính là giúp nàng ta. Trong lòng cực tức giận nhưng không biết là sao để phát tiết. Còn Nhân Hải Yến thì lại vui vẻ tươi cười như hoa.

Nguyệt Liên không quan tâm tới những ánh mắt kì lạ chiếu vào mình, tiếp tục từ từ thưởng thức trà.

Cuộc thi lại tiếp tục diễn ra như vừa nãy không có chuyện gì xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trao đổi hoa đăng

Sau 4 màn biểu diễn còn lại, và màn ' liếc mắt đưa tình' của các vị tiểu thư, thì cuối cùng cuộc thi đã kết thúc. Trong đó có một vị tiểu thư gan lớn đã nói là vũ một khúc vì Nguyệt Vũ công tử, và đó là một khúc vũ Phụng Cầu Hoàng.

“Sau các màn biểu diễn của các vị tiểu thư, chúng ta đã chọn được người chiến thắng...” Liên Trúc đứng trên khán đài cất cao giọng nói.

“Và người chiến thắng đó chính là...” Nói đến đây Liên Trúc cố gắng kéo dài giọng, liếc nhìn những khuôn mặt mong chờ và khẩn trương của mọi người, đôi môi khẽ nhếch lên tiếp tục nói:“... Thanh tứ tiểu thư- Thanh Xuân Như!!!”

Nghe xong kết quả, Trong lòng Thanh Xuân Như vô cùng vui vẻ như muốn nhảy lên, nhưng vì muốn có một hình tượng tốt nên đã tỏ vẻ e lệ và ngượng ngùng.

Còn mọi người thì vô cùng ngạc nhiên, Thanh Xuân Như vốn là một tiểu thư không được sủng ái trong phủ Đại tướng quân. Mẫu thân còn xuất thân là một nha hoàng trong phủ Đại tướng quân.

Vậy mà thật không ngờ lại dành chiến thắng. Trong lòng mọi người đồng thời xuất hiện một ý nghĩ: Thanh phủ sau này xem ra không yên ổn rồi a~

“Nguyệt Vũ công tử, không biết lúc nào...” nói đến đây Thanh Xuân Như làm vẻ e thẹn, hai bên má xuất hiện một lớp mây hồng.

Nguyệt Liên không thèm liếc nhìn Thanh Xuân Như một cái, vẫn thanh thản uống trà. Liên Thư thấy vậy liền cất giọng lên thay chủ tử nhà mình:“Phiền Thanh tứ tiểu thư sáng mai đến Lam Y phường một chuyến”

Thấy 'hắn'(NL) không thèm liếc nhìn mình, còn chẳng thèm trả lời mình. Trong mắt nàng ta hiện lên sự không cam lòng, vò nát chiếc khăn trong tay mình. Nhưng vẫn cố gắng nặn ra một nụ cười thanh nhã, rồi gật đầu.

Nàng ta vốn là tứ nữ của Thanh gia, vào 5 năm trước khi nhìn thấy 'hắn'(NL) nàng liền bị dung mạo của 'hắn' làm si mê và liền thích hắn. Vậy thì tại sao 'hắn' lại không thèm nhìn nàng dù một cái liếc mắt thôi?

Đến cả bây giờ, khi nàng đã chờ thành 'kinh thành đệ nhất tài nữ'. Thanh Xuân Như làm vẻ e thẹn cúi đầu xuống, che đi ánh mắt chứa nùng đậm sự không cam lòng.

Nhìn Thanh Xuân Như mà Liên Trúc và Liên Thương liếc mắt nhìn khinh thường nàng ta. Nàng ta nghĩa thế nào mà nàng ta có thể xứng với chủ tử của bọn họ được cơ chứ. Mà chủ tử của các nàng có phải bị Bách Hợp đầu mà thích nữ nhân cơ chứ.

“Liên Trúc, Liên Mai, Liên Thương, Liên Thư chúng ta trở về phủ thôi, còn Dạ Diễm huynh dọn dẹp mọi thứ đi.” Nói xong Nguyệt Liên liền đặt chén trà xuống rồi đứng dậy đi về phía xe ngựa. Theo sau nàng là 4 người Liên Trúc.

Mọi người thấy mọi chuyện đã kết thúc cũng liền giải tán. Còn Dạ Diễm thì chỉ huy dọn dẹp mọi thứ. Lam Yên cũng bị Dạ Diễm khuyên nhủ trở về cung.

Bỗng nhiên một giọng nói cất lên từ trong đám đông:“Nguyệt Vũ công tử xin dừng bước!!!”

Nghe thấy có ai đó đang gọi mình, nàng buông ta khỏi xe ngựa, qua về phía giọng nói vang lên. Mọi người cũng dừng chân lại xem chuyện gì sắp xảy ra.

Từ trong đám đông xuất hiện một nam nhân mắt sắc bén, mày kiếm, thân hắc y phục của hộ vệ. Hắn ta dùng kính công nhanh chóng bay về phía nàng.

Nàng nhìn hắn ta nghi hoặc:“Có chuyện gì?”. Vẫn là giọng nói lạnh lùng nhưng thêm một tia cực kì xa cách, vì có quen biết nhau đâu.

“Nhà ta chủ tử là mong có thể trao đổi hoa đăng cùng Nguyệt công tử” Cả người hơi cúi, hai tay đưa một bông hoa đăng màu hồng xinh đẹp về phía nàng. Trong giọng nói không rõ cảm xúc.

Nghe vậy mọi người cũng không có gì ngạc nhiên. Vì dù sao ai chả biết có rất nhiều nữ tử thích thượng Nguyệt Vũ công tử. Chỉ là trong lòng có chút tò mò không biết là vị tiểu thư nhà nào mà thôi.

Nàng thì thú vị có chút không thích lắm. Liên Thư tất nhiên là cũng hiểu tâm tư chủ của mình rồi, đang định cất lên tiếng nói từ chối thay chủ tử thì một giọng nói như hét lên của ai đó phát ra từ đám đông.

“Đó chẳng phải là hộ vệ thân cận của Kỳ vương sao????”

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Kỳ Vương bị đoạn tụ?!

“Đó chẳng phải là hộ vệ thân cận của Kỳ vương sao?!”

Nghe xong mọi người đều ngơ ra, nhìn chăm chăm nhân đó. Các nữ tử thì nhìn hắn như muốn ăn tươi nuốt sống vậy.

Bị mọi người nhìn chăm chăm như vậy Phong Khải có chút không nhìn được rùng mình. Đừng có nhìn ta như vậy a! Ta rất nhát gan, rất mỏng manh a!(Nguyệt:...=’=)

Nghe mọi người bàn tán như vậy mặt ngoài của nàng vẫn lạnh lùng không quan tâm nhưng bên trong đã có chút lo lắng. Không lẽ Thương Phong Kỳ hẳn nhận ra nàng.

Mà cũng đúng, mặc dù nàng đã phần nam và chỉnh sửa một chút dung mạo cho giống nam tử. Nhưng vẫn giống với dung nhan thật đến 8,9 phần. Hẳn nhận ra cũng đúng thôi.

Nhưng trao đổi hoa đăng ư? Không lẽ hẳn thích nàng? Bỗng trong đầu nàng xuất hiện nên một ý nghĩ nhưng rất nhanh bị nàng dẹp bỏ. Không thể nào! Hẳn ta bắt nàng lại để lấy thanh danh của mình về. Dù sao hẳn là nam nhân còn là vương gia nữa sao có thể chịu bị từ hôn cơ chứ.

“Chuyện này chắc có nhầm lẫn gì rồi. Mong người thu lại hoa đăng của mình” Liên Thương lên tiếng nói, trong giọng nói có vài phần khó chịu.

“Ta chỉ làm theo lời dặn của vương gia mà thôi, mong thông cảm cho.” Phong Khải hai tay vẫn cầm hoa đăng, khuôn mặt bất đắc dĩ lắc đầu nói.

“Vậy nhị ca không sợ bị mọi người bàn tán là bị đoạn tay áo sao?” Bỗng từ đầu Lam Yên xuất hiện. Khuôn mặt hứng thú hỏi.

“Lam Yên không phải nàng đã trở về hoàng cung rồi sao?” Nhìn thấy bóng Lam Yên, Dạ Diễn vô cùng ngạc nhiên hỏi.

“Ở đây có trò vui sao muội có thể trở về hoàng cung được cơ chứ!” Lam Yên tươi cười nói. Khuôn mặt lộ vẻ tinh nghịch đáng yêu.

Thấy Lam Yên như vậy Dạ Diễn chỉ lắc đầu bất đắc dĩ cười.

Quay về phía Nguyệt Liên, Lam Yên kéo dài giọng gọi:“Nguyệt Vũ~~~~~”.

Hắn khí nồng đậm tỏa ra bốn phía, nàng nói:“Bảo nhà người vương gia tốt nhất nên biết điều một chút. Mới cả hẳn thích nam nhân thì đến kỹ viện nam, đừng tìm ta”

“Ồ...à...ừ...” Phong Khải nghe xong thì chả biết nói gì. Còn nàng thì đã cùng với nhóm người Liên Trúc lên xe ngựa trở về Nguyệt phủ.

Trong lúc đó thì mọi người vẫn còn đang bàn tán rất xôn xao về truyện vừa rồi. Có những nữ tử vì đau lòng quá nên đã được đưa về phủ.

Hoàn hồn lại, Phong Khải lập tức về bên Thương Phong Kỳ để báo cáo tình hình. Trong lòng thì lải nhải cầu nguyện. Không biết là cầu nguyện cho mình hay cho ai.

Còn trên lầu của một lầu trà gần đó, có một nữ nhân khuôn mặt tràn ngập phần nộ. Hàm răng cắn chặt vào môi.

“Ta sẽ không cho bất kì kẻ nào có được hẳn ngoài ta ra!”

Chương hôm nay k đc dài và hay cho lắm mong các nàng thông cảm.

Và chúc buổi sáng nhĩ hảo!!!^^

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Khố phòng cháy!!

“Liên Trúc chủ tử bảo người mang cái nàng cho nàng để làm gì vậy?” Liên Mai nhìn vào trong cái túi đựng đồ mà Liên Trúc theo phân phó đi lấy cho Nguyệt Liên, khuôn mặt nghi hoặc thắc mắc hỏi.

Liên Trúc bộ dáng 'ta không quan tâm', cầm tách trà lên thanh nhả từ từ đưa trà lên miệng, nói:“Người nên hỏi chủ tử thì tốt hơn”

Liên Thương ánh mắt khinh thường nhìn Liên Trúc, hừ hừ nói:“Bộ giáng thanh nhã đó thực không hợp với người.”

“Cạch”

Cánh cửa phòng mở ra, thân hình thon dài cao gầy của Nguyệt Liên từ trong phòng bước ra. Cả thân người khoác lên mình một bộ hắc y của nữ tử, vô cùng thích hợp là cho việc di chuyển trong đêm tối. Mái tóc đen mượt được buộc lên gọn gàng.

Nhìn bộ dáng thanh nhã của Liên Mai, nàng hỏi: “Đồ mà tả bảo đâu?”

“Dạ nó...” Liên Trúc đang định cầm cái túi đen đưa cho nàng thì Liên Thương đã chen vào đưa cái túi cho nàng. Bộ dạng như mình là người đã lấy cái túi đó từ Huyết Liên các: “đây ạ”

“cảm ơn” cầm lấy cái túi từ tay Liên Thương nàng nói, rồi cầm luôn cái túi, dùng khinh công rời khỏi Nguyệt phủ.

Nhìn bóng dáng như một con gió như biến mất rời khỏi phủ. Ánh mắt của nhóm người Liên Mai hồng hê che dấu, hiện lên vẻ đầy ngưỡng mộ

Kỳ vương phủ..

Kỳ vương phủ hôm nay cũng như bao ngày khác. Các thị vệ trang nghiêm đứng canh gác cẩn thận. Ám vệ vẫn che dấu ẩn mình trong bóng tối xung quanh vương phủ.

Trên những hàng cây như ẩn như hiện một thân hình nào đó nhưng lại không cảm nhận được chút dao động hay hơi thở của ai cả.

Thân hình linh hoạt dễ dàng vượt qua tất cả ánh mắt của ám vệ vương phủ. Đôi mắt phượng xinh đẹp không ngừng liếc nhìn khung cảnh thanh nhã mà không thiếu phần xa xỉ của Kỳ vương phủ.

Khi ánh mắt của nàng lướt qua một căn phòng có chút hơi nước bốc lên như một cái màn che mỏng. Khuôn mặt lạnh nhạt không gọi sóng gợn đầy đã đỏ bừng như trái chín còn mang theo vài phần ngượng ngùng của thiếu nữ.

Quay mặt đi, nàng vội vàng rời khỏi chỗ đó, đi tìm kho phòng vương phủ.

Trong căn phòng một nam tử khuôn mặt yêu nghiệt cả người dựa vào thành bể tắm. Lồng ngực rắn chắc của nam tử đó lộ ra, trên đó còn dính vài hạt nước tăng thêm vẻ mỹ hoặc.

Và đó chính là chiến thần Thương Phong Kỳ của chúng ta.

Thấy có một sự dao động nhẹ rất khó phát hiện và nhận nhận hơi thở quen thuộc, hắn nhìn về nơi nàng vừa xuất hiện.

Khuôn mặt hiện lên sự ôn nhu sùng nịnh. Trong lòng vừa vui vẻ vừa tiếc nuối. Cảm y phục lên mặc rồi rời khỏi căn phòng đó.

Còn nàng thì đang ẩn nấp trên một cành cây ở gần kho phòng. Ánh mắt chú ý mọi thứ xung quanh rồi mới lấy đồ trong túi ra. Theo tay nàng lấy ra một thứ to bằng nắm tay lại còn đem thúi lùi.

Và đó chính là bom một vũ khí có lực sát thương cao nhưng vì nơi đây là cổ đại nên lực sát thương của nó tất nhiên sẽ không thể bằng hiện đại được.

Gỡ chiếc kim nhỏ trên đó, nàng ném về phía kho phòng rồi lại nhanh tay làm thêm một quả nữa.

“Bùm!!”

“Bùm!!”

Hai tiếng nổ lớn rung chuyển cả kinh thành như thiên lôi rền xuống.

Kho phòng của Kỳ vương phủ xuất hiện một ngọn lửa lớn, các thị vệ vội vàng dập tắt lửa. Còn ám vệ thì nhanh chóng di chuyển tìm kiếm thủ phạm.

Còn nàng thì đã an toàn dùng khinh công rời khỏi Kỳ vương phủ trở về Nguyệt phủ.

Buổi sáng nhĩ hảo.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Sáng ngày hôm sao tại kinh thành nhộn nhịp, trên đường và trong các tửu lầu vô cùng ồn ào với tiếng nói chuyện và chủ đề là.. kho phòng Kỳ vương phủ

bị cháy!

“Chắc chắc, ta nghe người sống ở gần vương phủ kể rằng bây giờ khổ phòng chỉ là một mảnh đen thui, mọi thứ đều cháy hết!”

“Hay là Thiên lôi đánh xuống?! Ta nghe thấy tiếng nổ rất là to nha!”

“Không lẽ Kỳ vương làm chuyện gì sai trái nên Thiên lôi mới đáng xuống để trừng phạt!?” V.v....

Những lời bàn tán ở khắp kinh thành không hề giảm xuống mà còn nhiều hơn.

“Vương gia, đã tìm khắp vương phủ nhưng không thấy bóng dáng hung thủ đâu” Phong Khải cung kính nói. Trong lòng có chút ngạc nhiên, thắc mắc không biết là kẻ nào có thể vào vương phủ đốt khổ phòng mà có thể dễ dàng thoát khỏi mắt thị vệ và ám vệ của Kỳ vương phủ.

Trên ghế quý phi Thương Phong Kỳ tùy ý khoác lên mình một bộ bạch y, mái tóc đen thả đằng sau lưng. Ánh mắt nhìn quyển sách trên tay không nhìn ra hi vọng.

Mãi không thấy Thương Phong Kỳ đáp lại, ngẩng đầu lên định mở miệng thì lại bị chen vào:

“Vương gia, không lẽ việc này là 'hắn' làm?”

“Người nghĩ 'hắn ta' có khả năng đó sao?”

Phong Dương khinh bỉ nhìn Phong Xuyên. Xấu hổ gãi đầu, Phong Xuyên ngượng ngùng nói: “Tất nhiên là hắn không có khả năng đó”

Gập quyển sách lại đặt xuống bàn, đôi mắt hơi khép lại nhìn Phong Lam: “Một chút manh mối cũng không tìm thấy?” Phong Lam khuôn mặt khiêm cảm nói: “Vâng, kẻ đó khinh công rất tốt!”

Nghe vậy hắn cũng lại chẳng nói gì nữa. Bỗng như nhớ tới chuyện gì đó, khuôn mặt hắn lại trở nên dịu dàng ôn nhu, khẽ cười lắc đầu bất đắc dĩ, nhìn nhóm người Phong Lam xua tay nói: “Ta biết hung thủ là ai rồi. Phong Xuyên cho người xây lại cái khổ phòng còn những việc khác ta tự có chủ trương”

“Vâng” Bốn người đồng thanh nói, rồi rời khỏi phòng và không quên đóng lại cửa phòng.

“Ta thực sự không nghĩ ra là Liên nhi lại nhớ ta đến vậy” Nhìn ra ngoài cửa sổ Thương Phong Kỳ tự cho là đúng lắm nhảm nói.

Nếu mà nàng không nhớ hắn thì sao đêm tối lại đi nhìn lên hắn tám chứ. Và hắn đã hoàn toàn quên mất chuyện nàng là người đốt khổ phòng của hắn.

Thiên địa một mảnh trần xóa

Sơn hà bông hoa tuyết rơi

Thiên hạ đều một nụ cười

Một ngày Giáng Sinh an lành

Nhĩ hảo, chúc các nàng Giáng Sinh vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Hoa viên Nguyệt phủ....

Ánh nắng dịu dàng chiếu xuống hoa viên. Những bông hoa xinh đẹp thanh nhã nở rộ, lá cây mang màu xanh dịu nhẹ xòe lá đung đưa theo nhịp gió. Hương thơm thoang thoảng của cây cỏ khiến lòng người thấy bình yên.

Ở giữa hoa viên là một bộ bàn ghế làm bằng bạch ngọc, mái ngói được làm bằng một loài gỗ quý hiếm được khắc hoa văn một cách vô cùng tinh xảo.

Nhóm “tứ Liên”(Nguyệt: gồm Liên Trúc, Mai, Thương, Thu nha. Ta gọi là tứ Liên cho nó ngắn gọn) ngồi uống trà bên bộ bàn ngọc và nói truyện phiến với nhau. Bên cạnh là Nguyệt Liên đang ngồi yên tĩnh đọc sách trên chiếc ghế quý phi. Hai loại không khí khác nhau một trời một vực, một bên ồn ào một bên yên tĩnh vậy mà lại vô cùng hòa hợp.

“Này ta sáng nay nghe đồn là khổ phòng Kỳ vương phủ là bị cháy nha~!”

“Ừ, đêm qua ta còn nghe thấy tiếng nổ rất to nữa. Không biết là thứ gì đã làm cháy khổ phòng Kỳ vương phủ mà còn tạo ra tiếng nổ to như thế nhỉ?”

Liên Mai gật đầu, tò mò suy nghĩ. Tự nhiên nghe Liên Mai nói xong cả nhóm “tứ Liên” như nghĩ đến vật gì đấy, nhìn nhau cả người cứng đờ người lại.

Đồng thời quay ra nhìn Nguyệt Liên. Liên Mai nuốt nước miếng, ánh mắt tò mò hỏi:“ chủ tử có phải việc này là...”

Gập quyển sách lại,rồi đứng dậy hướng về khuê phòng của mình, và nàng chỉ để lại một câu nói” Các muội không cần quan tâm”

Nguyệt Liên Khuê phòng..

“Cách”

Cánh cửa phòng khép lại, nàng dựa lưng vào cánh cửa nghĩ sâu xa về chuyện gì đó. Bỗng trong đầu nàng xuất hiện hình bóng của một nam tử có khuôn mặt yêu nghiệt lạnh lùng cả người dựa vào bệ tắm. Nhìn vô cùng mỹ hoặc nhân!

Liên tục lắc đầu như muốn xua tan hình ảnh của Thương Phong Kỳ mà nàng đã nhìn thấy đêm qua. Mà nhìn bộ dạng của nàng bây giờ cực kì đáng yêu! Mà trên đôi má của nàng còn xuất hiện hai đám mây hồng.

Nếu như nhóm “tứ Liên” mà nhìn thấy bộ dạng của nàng bây giờ thì không biết sẽ ngạc nhiên đến nỗi nào. Còn Thương Phong Kỳ thì sẽ hạnh phúc vui vẻ tới nhường nào a~

Chúc các nàng một ngày vui vẻ nha~~~~

Một trong số nam thần trong lòng ta đó! (●^o^●)

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Hợp tác

Sau mấy ngày cả kinh thành “lấn lộn” với bao nhiêu lời đồn thổi cũng đã bình yên trở lại.

Hoa viên Nguyệt phủ....

“ có việc gì?”

Ngồi dưới mái đình, những ngón tay ngọc của Nguyệt Liên lướt qua từng dây cầm tạo nên những âm thanh du dương nhẹ nhàng cùng với bài ca không lời nào đó.

Bộ dáng cung kính, Dạ Diễm nói:“ Chủ tử Kỳ vương muốn hẹn gặp người”

“Tĩnh!” ngón tay bỗng dừng một lúc nhưng rồi lại tiếp tục, nàng phân phó:“ Thông báo với Kỳ vương, sáng ngày mai đến Nguyệt phủ, chúng ta sẽ nói chuyện”

“ Là, ta sẽ thông báo”

Sau khi bóng của Dạ Diễm dần biến mất, tiếng cầm của nàng cũng dần thanh đổi. Không còn như trước, mà nói cất lên một các không quy luật như tâm tình của người đánh cầm.

Đôi mày thanh tú của nàng nhăn lại. Tâm tình, suy nghĩ rối bời.

Nàng không thể hiểu được Thương Phong Kỳ hẳn đang nghĩ cái gì nữa. Lúc ở Băng Phong thì lạnh lùng không liếc nhìn nàng, đến Thương Hải thì lại muốn trao đổi hoa đăng với nàng, bây giờ còn muốn hẹn gặp nữa, thật khó hiểu. Và còn cái vụ cưỡng hôn đó nữa. Nghĩ đến đây này bỗng chốc đỏ bừng mặt.

“ chủ tử “

“ Chủ tử”

Và rồi....

“Chủ tử!!!!”

Một tiếng gọi to của Liên Trúc làm nàng bừng tỉnh, mặt đỏ ra, ngơ ngác nói:

“A.. hà.” Rồi nhanh chóng trở lại thành mặt lạnh che đi sự thất thố của mình, như vì phản ứng hơi chậm một chút xíu nên đã để Liên Trúc nhìn thấy.

Và tính cách tò mò của Liên Trúc đã nổi lên:“Chủ tử người có sao không vậy? Vừa này mặt người còn đỏ lên lên nữa đó!”

“Không có việc gì. Sao, tìm ta để làm gì” Nàng lắc đầu hỏi.

“À, chỉ là Băng Thường Gian sắp lên ngôi.”

“Lên ngôi?” Nghe vậy nàng nhún mày, theo như tính cách lão ta thì sao lại dễ dàng chuyển ngôi như vậy. Nhưng rồi nàng nói:“ Không cần quan tâm, và cho người của ta ở triều đình Băng Phong về đi, để hai ba người lại là được rồi.”

“Là chủ tử” rồi Liên Trúc rời khỏi hoa viên.

“Kỳ vương, mời theo ta, chủ tử đang ở trong hoa viên đợi ngài.”

Dạ Diễm và nhóm tứ Liên đi trước theo sau là Thương Phong Kỳ và Phong Lam, Phong Xuyên.

Bước vào hoa viên là có thể cảm nhận được thoang thoảng hương trà, dưới mái đình là Nguyệt Liên một thân nam trang màu trắng đang thưởng thức trà. Động tác nhã nhặn mà cao quý.

“Kỳ vương mời tọa”

Thương Phong Kỳ không biết là cố tình hay là trùng hợp mà hẳn lại ngồi ngay cạnh nàng. Cũng không vòng vong vào trực tiếp luôn vấn đề:

“Nguyệt Vũ ta muốn hợp tác làm ăn”

Nhưng đã hứa ta đã đăng truyện rồi đó.

Tặng các nàng nè.

Thiên địa núi rừng

Dung nhan khuynh thế

Cầm bên tay ngọc

Một khúc tâm tình

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

“Hợp tác làm ăn?”

“Ân, vậy không biết ý của Nguyệt Vũ gia chủ đây thấy thế nào?” Thương Phong Kỳ gật đầu. Ánh mắt vẫn chỉ có hình bóng của Nguyệt Liên mà không chú ý tới những ánh mắt cổ quái của những người còn lại.

Dạ Diễm cùng tứ Liên liếc mắt nhìn nhau rồi lại nhìn Thương Phong Kỳ. Không lẽ lời đồn Kỳ vương - Thương Phong Kỳ thích thượng chủ tử của bọn họ là sự thật?

Còn Phong Lam và Phong Xuyên thì nhìn vương gia nhà mình, ánh mắt không ngừng ra ám hiệu. Trong lòng thì gào thét. Vương gia a! Nguyệt Vũ công tử là nam nhân a! Người đường có nhìn chăm chăm người ta mà liếc mắt đưa tình được không a!

“Quả thật đề nghị này không tệ” Nàng gật đầu nói. Thương Phong Kỳ nghe thấy vậy ánh mắt mong chờ nói: “Vậy là Nguyệt Vũ đồng ý?”

Nàng không nói gì chỉ gật đầu thay cho lời đồng ý của mình rồi phân phó: “Liên Thư lấy giấy bút và con ấn ra đây”

“Là” rồi nhanh chóng đi lấy đồ, trong chốc lát giấy bút và con ấn đã được đặt trên bàn.

Nguyệt Liên cầm bút lên viết gì đấy rồi dùng con ấn đánh dấu lên và đưa cho Thương Phong Kỳ nói: “phiên Kỳ Vương đánh dấu vào đây”

Thương Phong Kỳ cầm lấy tờ giấy không đọc xem nó viết như thế nào thì đã liền cắn ngón tay của mình ấn vào tờ giấy. Hành động đó của hắn khiến mọi người ở đây vô cùng ngạc nhiên.

“Người không sợ hợp đồng này không công bằng sao?” Nàng nghi hoặc hỏi.

Hắn nhìn nàng rồi nở nụ cười, chân thành nói: “ta tin tưởng người”

Nghe vậy tất cả mọi người đều cứng đờ người ra.

Kỳ vương vừa nói gì? Hắn tin tưởng Nguyệt Vũ ư? Mà còn cái nụ cười ôn nhu đó nữa là sao?!

“Vậy hợp tác vui vẻ. Liên Thư tiễn khách” nói rồi nàng liền đứng dậy trở về viện của mình.

“Ta đến bàn việc về chuyện loại trà mới”

“Ta đến thương lượng về y phùng”

“Ta đến thương lượng về...”

“Ta đến...”

Từ khi Kỳ Vương hợp tác với Nguyệt gia thì ngày nào cũng đến Nguyệt phủ lấy lý do là đến thương lượng việc gì đó. Việc này khiến cho tin đồn Kỳ Vương gia bị đoạn tụ lại một lần nữa là chuyện được người kinh thành bàn tán xôn xao.

Nguyệt phủ...

“Chủ tử Kỳ vương lại đến tìm người”

Liên Mai bước vào phòng thông báo với nàng.

Ánh mắt vẫn chú tâm vào quyển sách trước mặt, Nguyệt Liên nói: “Cho hắn vào đây gặp ta”

“Nhưng mà chủ tử...” Liên Thương đứng ở bên cạnh nghe nàng nói vậy nhủ mảy lại. Chủ tử đang mặc nữ trang, làm sao có thể để Kỳ Vương vào được? Mà đây còn là khuê phòng của người nữa chứ.

“Là” Liên Mai nghe vậy liền đi luôn, còn Liên Thương đứng bên cạnh nàng, tâm trạng rối bời.

Nửa khắc sau...

“Cạnh”

“Muội ra ngoài đi, một mình Kỳ Vương ở lại được rồi”

Cánh cửa đóng lại. Thương Phong Kỳ nhìn thân ảnh mảnh mai mặc nữ trang của Nguyệt Liên định lên tiếng thì nàng đã quay người lại, khuôn mặt tuyệt sắc mà lạnh lùng, nàng nói:

“Thương Phong Kỳ rốt cuộc ngươi muốn gì?!”

Nghe nàng nói vậy hần mỉm cười ôn nhu có chút tà mị, từ từ bước tới gần nàng, chậm rãi nói:

“Ta- muốn-...”

Rồi hần ôn lấy cái eo nhỏ:

“...Nàng”

“Vũ”

Chúc mừng Tết Nguyên Đán các nàng!!!

Vì thứ 7 tuần sau là mùng một Tết nên ta sẽ k đăng truyện, đến ngày 4-2 (lịch dương) thì ta sẽ đăng chương.

Và ta vừa lập facebook nàng nào có nick face thì đến kết bạn với ta nha. Đây là nick face của ta

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Nguyệt phủ...

Trong một căn phòng thanh nhã và giản dị có một cặp đôi nam nữ. Nam nhân thì tuấn mĩ vô cùng, khí chất như tiên thiên, vương giả. Còn nữ tử thì dung mạo tuyệt mĩ, khí chất lạnh lùng xa cách.

Thương Phong Kỳ ôm eo nhỏ của Nguyệt Liên, đôi mắt ôn nhu, dịu dàng. Nhưng nàng lại lạnh nhạt nhìn hần, tay còn cầm một thanh đoản đao nhỏ tinh xảo kê ngay cổ của hần.

Thời gian như dừng lại, hai người nhìn nhau không nói, làm gì.

Sau gần nửa khắc, nàng mới mở miệng, cánh tay cầm đoản đao vẫn không bỏ xuống, nàng hỏi hần:

“Sao ngươi không có tránh? Ngươi có thể chết nếu không tránh”

Hần cười tà mị, ôm nàng gần lại hơn gần như không có khe hở:

“Chết dưới tay nàng, làm quý cũng phong lưu”

Rồi lại thì thầm bên tai nàng, thả hơi thở nóng bên vành tai nàng:

“Mới cả ta tin tưởng nàng”

Cả người nàng cứng đờ lại, hai tay không biết từ lúc nào đã đặt lên bộ ngực rắn chắc của Thương Phong Kỳ (Nguyệt: ta là sắc nên có vài đoạn các nàng đọc sẽ thấy hơn hơn đen, mong thông cảm, nàng nào k đọc dc thì có thể tua nhanh).

Đầu óc rồi bời, trống rỗng. Cả người như đứng im như tượng đá.

“Liên nhi~”

Lại ở bên tai nàng thì thầm. Bỗng có một lực đạo đẩy hần ra, vòng tay chống rộng.

Nhìn hần, khuôn mặt nàng đỏ bừng, ấp a ấp úng nói:“ ngươi... ngươi..ta..ta..”

Mỉm cười dịu dàng nhìn nàng, định vuốt đôi má của nàng nhưng lại bị nàng né tránh, nở nụ cười không rõ cảm xúc.

Rồi mở cửa rồi khỏi phòng, không quay đầu lại cũng không nói gì, cứ thế mà đi.

Nhìn theo bóng dáng của hắn, đôi mày xinh đẹp nhăn lả, trong lòng xuất hiện lên một loại cảm xúc kì lạ khó tả mà nàng chưa bao giờ cảm nhận qua.

Bước vào căn phòng nhìn khuôn mặt rối rắm của Nguyệt Liên và nhìn là hướng Thương Phong Kỳ vừa biến mất, Liên Mai Và Liên Thương nhìn nhau. Chuyện gì vừa xảy ra trong căn phòng này?

Sau một thời gian nghỉ tết ta chỉ có thể nghỉ đc từng này thôi à.

Ta lại muốn drop chuyện này quá. Muốn đăng, muốn viết truyện mới quá

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Chủ tử tương tư Kỳ Vương!?

Sau ngày hôm đó Thương Phong Kỳ không còn đến Nguyệt phủ nữa, mà trong thời gian đó Nguyệt Liên cũng trở nên kì lạ.

Hoa viên Nguyệt phủ....

Nhìn bộ dáng như như người không hồn của Nguyệt Liên mà Liên Mai thở dài, nhìn Liên Thương hỏi:

“Liên Thương chủ tử làm sao vậy? Ngày nào cũng ngồi im một chỗ thần thờ nhìn đâu đâu”

Liên Thương, lắc đầu không nói gì.

“Không lẽ chủ tử đang tương tư?!”

Liên Trúc không hề nghĩ ngợi gì, như theo phản ứng nói. Nói xong thấy vô cùng ngạc nhiên, cũng không hiểu sao mình lại nói như vậy.

Ba người còn lại nhìn nhau rồi lại nhìn Liên Trúc, lại nhìn bóng dáng như người không hồn của Nguyệt Liên đêm chiều suy nghĩ.

“nếu như chủ tử tương tư thì người mà chủ tử tương tư là ai?” Liên Thương lẩm bẩm tự hỏi, mà đó cũng là câu hỏi trong lòng của ba người còn lại.

Nhớ lại tường sự việc gần đây, tứ Liên như nghĩ đến ai đó, trợn mắt nhìn nhau đồng thanh nói:

“Kỳ Vương- Thương Phong Kỳ!!!”

Nuốt nước miếng, tứ Liên thay nhau nói:

“chuyến du thuyền ở Băng Phong một khúc “Luân hồi chi cảnh”. “

“Đến Thương Hải một khúc “Thiên hạ”. “

“trước “hội thi hoa đăng” từ phố trở về khuôn mặt đỏ bừng ngượng ngùng xấu hổ”

“Hôm trước nhìn theo bóng dáng ánh mắt rối rắm buồn bã”

Tứ liên nhìn nhau và thét lên:

“Là Kỳ Vương- Thương Phong Kỳ!!!”

Nhìn về phía Nguyệt Liên, bốn người đồng loạt thở dài.

Hoa rơi nước chảy, chẳng có ý thiếp vô tình. Haizz, thôi đành phải xem duyên số vậy.

“Chủ tử!”

Ta sẽ k drop truyện này như mong muốn của các nàng.

Nhưng mà những chương sau có thể sẽ hơi ngắn và diễn biến sẽ hơn nhanh nên mong các nàng thông cảm cho.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40

“Chủ tử!”

Nguyệt Liên đang nhìn trời ngẩn ngơ thì nghe thấy tiếng hét rất to của Liên Maim liền hoàn hồn lại.

Liên Mai chạy đến chỗ nàng hai tay ấn mạnh vào vai nàng, bộ dáng ngạc nhiên nói:

“Chủ tử! Người thích Kỳ Vương- Thương Phong Kỳ sao?!!”

Nguyệt Liên nghe vậy lại thần thờ, bắt đầu tiêu hóa lời nói của Liên Mai.

Nàng thích Thương Phong Kỳ...

Nàng thích Thương Phong Kỳ...

Nàng thích Thương....

Nàng thích....

Không thể nào!!!! Nàng làm sao có thể thích hắn ta được!!!!

“Ta Không thích hắn ta!!!”

“Có chuyện gì vậy?”

Đúng lúc đó Dạ Diễm bước vào hoa viên. Nguyệt Liên liền đẩy Liên Mai ra nói:

“Có chuyện gì?”

“Chủ tử nửa tháng nữa là tròn 5 năm Nguyệt gia thành lập”

Nghe Dạ Diễm nói vậy nàng ngạc nhiên, đã năm năm rồi ư.

“Vâng” Dạ Diễm gật đầu.

“Vậy huynh gửi thiệp mời đi, gọi luôn ba người kia.”

Từ Liên nghe vậy trong lòng vô cùng vui vẻ, Liên Trúc tươi cười nói: “Vậy là chín người chúng ta sắp đoàn tụ đầy đủ rồi”

Đã rất lâu chín người bọn họ không có đoàn tụ rồi. Tám người các nàng và chủ tử.

Nhìn thấy tứ Liên khuôn mặt tươi cười, nàng gật đầu nhưng đôi môi đỏ xinh đẹp vẫn không cười.

Nhìn khuôn mặt của Nguyệt Liên, tứ Liên đang vui vẻ thì tâm trạng lại tụt xuống. Chủ tử không vui sao? Suốt mấy năm ở bên cạnh nàng họ chưa từng thấy nàng cười bao giờ, dù chỉ cười phi tiêu thôi. Độc lão nói, từ lúc lão nhận Tuyết hoàng hậu mất thì nàng đã vậy rồi, chẳng cười gì cả, lão cũng hết cách.

Chủ tử không cười, vậy nếu 'hắn' được gặp lại chủ tử thì sẽ cười đến nỗi nào?

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tám người tụ họp

Hôm nay là ngày Nguyệt gia mừng 5 năm kỉ niệm nên làm rất to. Thương nhân quan lại, những người quyền cao, thậm chí là người trong cung! Người của tứ quốc đều tụ họp! Dù sao Nguyệt gia cũng không chỉ là một thương nhân gia tộc bình thường. Chính vì vậy rất nhiều xe ngựa không ngừng đi đến Nguyệt phủ ở Băng Phong quốc.

Thư phòng Nguyệt phủ....

“cạch”

“Chủ tử!”

Tám giọng nói đồng thời vang lên. Từ ngoài cửa tám người đó bước vào thư phòng.

“Chủ tử muội khỏe không?” một giọng nói quan tâm cất lên từ một lãnh nam tử, ánh mắt người này nhìn Nguyệt Liên vô cùng ôn nhu, đó là Xa Hải.

“Xa Hải chủ tử tất nhiên khỏe rồi. Vậy nên chủ tử phải cùng bọn ta hảo hảo uống rượu mới được đó” nam tử kia vỗ vai Xa Hải, nhìn nàng sáng khoái cười nói. Hắn là Phó Tử.

Xa Hải và Phó Tử là trong tám cô nhi được Nguyệt Liên cứu khi còn nhỏ.

Nàng nghe vậy cũng chỉ ngật đầu không nói gì. Tử Liên thì liếc nhìn bộ dáng của Xa Hải thì thờ dài. Nếu Xa Hải biết chủ tử thích Kỳ Vương thì hẳn sẽ đau khổ đến như thế nào đây.

“Cốc cốc”

“Chủ tử khách mời đến đông đủ rồi” ngoài cửa vang lên tiếng nói của tỉ nữ.

Nghe vậy nàng đứng dậy rời khỏi thư phòng, bát nhân cũng liền đi sau nàng, mà người đi gần nàng nhất trong bát người là Xa Hải.

Chương này hơi ngắn mong các nàng thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Tình địch gặp nhau

“Hôm nay là ngày kỉ niệm của Nguyệt gia, tại hạ Nguyệt Vũ đa tạ các vị đã đến chung vui. Nguyệt Vũ ta kính mọi người một ly!”

Nói xong Nguyệt Liên cầm chén rượu lên uống một hơi cạn sạch!

“Các vị xin tự nhiên, nếu mọi người muốn đi thăm quan Nguyệt phủ có thể bảo với Dạ Diễm” Nàng vừa nói xong thì một thị vệ đã đi vào cung kính nói:

“Chủ tử Kỳ Vương và Lam Yên công chúa đến”

Sau đó hình dáng của Thương Lam Yên chạy vào, Thương Phong Kỳ bình tĩnh dẫn theo tứ hộ vệ thiếp thân của mình.

Nhìn đến bóng dáng của Thương Phong Kỳ ánh mắt của nàng thoáng qua tia bối rối nhưng rất nhanh tiêu thất.

“Dạ Diễm”

Lam Yên cất tiếng lên, chạy ra ôm lấy tay Dạ Diễm tươi cười. Xoa đầu Lam Yên, Dạ Diễm ôn nhu cười.

Nhìn Dạ Diễm và Lam Yên tươi cười nhìn nhau không hiểu sao nàng lại không nhịn được liếc mắt nhìn Thương Phong Kỳ. Ánh mắt của hai người giao nhau, nàng mặt ngoài vẫn lạnh nhạt nhưng sâu trong ánh mắt lại xuất hiện tia bối rối.

Còn Thương Phong Kỳ thì nhìn theo một góc độ nào đó sẽ thấy môi của hắn hơn cong cong như đang nở nụ cười thỏa mãn.

Nhìn Nguyệt Liên trong ánh mắt xuất hiện tia bối rối khi nhìn Thương Phong Kỳ trong lòng của Xa Hải nổi lên cảm giác bất an. Nhìn Thương Phong Kỳ đôi mày của Xa Hải nhíu lại.

“Phong Dương đưa lễ vật cho Nguyệt Vũ”

“Là”

Phong Dương bước đến chỗ Nguyệt Liên đưa cho nàng một chiếc hộp gỗ.

Mọi người nhìn chiếc hộp đó vô cùng ngạc nhiên. Không thể nào!

Tình địch của Kỳ ca đã xuất hiện rồi, vậy con đường truy thê của Kỳ ca sẽ ra sao đây?

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Tình địch đấu

Là gỗ Thanh Trầm cực kì quý hiếm!!!!

Những quý tộc hoàng gia có thể bỏ ra trăm lượng hoàng kim để có được nó. Thật không ngờ trong tay của Kỳ Vương lại có nó, mà lại dùng để đựng đồ! Điều này khiến mọi người phải chặc lưỡi, đủ xa xỉ a! Cùng vô cùng tò mò không biết trong đó là vậy gì.

Xa Hải đứng bên cạnh tiếp lấy chiếc hộp từ tay Phong Dương.

Nhìn thấy vậy Thương Phong Kỳ nhíu mày lại, rồi trở lại dáng vẻ cũ, nhìn Nguyệt Liên nói: “Vật trong này ta là riêng để tặng cho Nguyệt Vũ công tử, mong công tử không chê”

“Tự nhiên là không chê, đúng không chủ tử?” Xa Hải đứng bên cạnh lạnh lùng mở miệng.

Nhìn Thương Phong Kỳ và Xa Hải nàng không nói gì, ngồi xuống bàn nói: “hôm nay mọi người cứ tự nhiên, Kỳ Vương mời”. Rồi quay ra nhìn Dạ Diễm nói: “Dạ Diễm đưa Lam Yên công chúa đi đi, huynh và nàng chắc có nhiều chuyện để nói lắm”

Thấy Nguyệt Liên không trả lời mình, Xa Hải không hề bối rối ngồi xuống ghế đối diện, còn Thương Phong Kỳ thì ngồi luôn ngay bên cạnh nàng. Rồi những người còn lại cũng ngồi xuống.

Không khí quý dị vô cùng. Nhiệt độ lúc lên lúc xuống thất thường do cuộc nói chuyện 'vui vẻ, hòa đồng' của Thương Phong Kỳ và Xa Hải.

“Cạch!!”

“Liên Thu, Liên Thương, Liên Mai, Liên Trúc, Xa Hải, Phó Tử các người ở lại tiếp khách”

Rồi bỏ đi về hướng viện của mình.

Bắt đầu từ bây giờ lúc nào viết xong thì ta sẽ đăng luôn! Lịch đăng chuyện không cụ thể.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 44

Bước vào khuê phòng của mình, Nguyệt Liên đặt chiếc hộp bằng gỗ Thanh Trầm của Thương Phong Kỳ xuống bàn nhìn nó rồi từ từ mở ra.

Trong chiếc hộp gỗ là một ngọc bội màu lam trong suốt tuyệt đẹp. Trên ngọc bội khắc hình một nữ tử dung nhan tuyệt đẹp đang ngồi đánh đàn. Nhìn nét khắc vô cùng tinh xảo và có hồn như thật, có thể thấy người khắc rất tỉ mỉ và cẩn thận khi khắc nó.

Nhưng điều khiến cho Nguyệt Liên Phải ngạc nhiên chính là nữ tử được khắc trên đó, dung nhan đó giống nàng vô cùng!

Cầm ngọc bội trên tay, cả người cứng đờ lại, cảm xúc không sao diễn tả được. Bỗng có ai đó ôm lấy eo nàng ôn nhu dịu dàng hỏi:

“Nàng thích nó không?”

Nghe thấy giọng nói quen thuộc nàng quay người lại. Trước mắt nàng là nụ cười ôn nhu sùng nịnh của Thương Phong Kỳ.

“Sao ngươi lại ở đây?”

“Ta đến xem nàng”

Ôm nàng vào lòng, bên tai nàng thổi khí:

“Nàng có nhớ ta không?”

Nghe vậy không hiểu sao tự nhiên khuôn mặt của Nguyệt Liên đỏ lên, quay lưng về phía hắn nói:“ ai thèm nhớ ngươi!”

Nhìn ngọc hân mỉm cười, hỏi:“ nàng biết đây là ngọc gì không?”

Cầm viên ngọc trên tay, nhìn chăm chú. Rồi khuôn mặt nàng trở nên ngạc nhiên, không thể tin nói:

“Là Lam Bích Di ngọc!!!”

Chúc các nàng buổi tối nhĩ hảo, và có một cuối tuần vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Lam Bích Di là loại ngọc vô cùng quý hiếm đã mất tích mấy trăm năm. Loại ngọc này có màu lam trong suốt tuyệt đẹp như dòng nước, ngọc lại nhắm mắt lạnh. Thật không ngờ Kỳ Vương lại có được loại ngọc quý hiếm này.

“Sao? Rất ngạc nhiên đúng không? Ta vô tình tìm được loại ngọc này, tặng cho nàng đó”

“Vậy không biết Kỳ Vương tìm được cao nhân nào khắc ngọc bội này?”

Nghe Nguyệt Liên hỏi vậy, Thương Phong Kỳ cười đắc ý:“ xa tận chân trời gần ngay trước mắt!”

“Ngươi khắc nó!?”

“Là”

Nhìn khuôn mặt ngạc nhiên của nàng mà trong lòng của hắn thấy rất vui vẻ và công khắc ngọc cũng rất có thành tựu.

“Không ngờ người như ngươi cũng có thể khắc ra ngọc bội như thế này.” Nàng có chút cảm thán nói

“Người như ta như thế nào?” Thương Phong Kỳ tò mò.

“Mặt dày vô sỉ”

Nàng thân nhiên đáp. Xong vào phòng nàng, ôm nàng vô cùng thân nhiên, động tác ái muội mà mặt không đỏ, chứng tỏ mặt dày!

“Vậy không biết ai nhìn trộm ta tắm nhĩ?” Hắn ái muội thủ thi vào tai nàng.

“S..sao ta biết!” Khuôn mặt nàng hơi đỏ nói.

Nhìn bộ dạng đầu đầu lò đuôi của nàng, Thương Phong Kỳ khẽ cười. Bỗng hắn nảy lên một suy nghĩ.

“Liên nhi nàng...”

Ta lười quá, chán quá. Chuyện hay ở chương sau, hẹn gặp lại.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Chịu trách nhiệm!

“Liên nhi nàng phải chịu trách nhiệm!”

“Trách nhiệm gì?” Nàng nghi hoặc nhìn hắn.

“là nàng phải chịu trách với ta!” bày ra bộ mặt nghiêm túc, Thương Phong Kỳ nói.

Rồi lại bày ra khuôn mặt ủy khuất: “ta đã bị nàng nhìn thấy hết rồi, nên nàng phải chịu trách nhiệm với ta!”

Lạnh nhạt liếc hắn, vô tâm nói: “Ta không quan tâm!”

Rồi hừ quay mặt đi lại nói: “Và lại ta là bị người nhìn hết mới đúng!”

Nhìn bộ dạng giận dữ của nàng, hắn nở nụ cười xấu xa: “Vậy Liên nhi muốn ta chịu trách nhiệm? Hảo! Ta rất sẵn lòng!”

Nhưng ý thức được câu nói của mình thì Thương Phong Kỳ đã chen vào. Nàng nhảy dựng lên: “Ai muốn nhà người chịu trách nhiệm chứ!”

Nụ cười vô tội xuất hiện, hắn nói: “Là nàng a~~”

Khuôn mặt Nguyệt Liên đỏ bừng lên: “Người đi ra ngoài cho ta!”

“Chủ tử”

Đúng lúc đó tiếng nói của Xa Hải vọng vào, mở cánh cửa ra thì thấy Thương Phong Kỳ đang ôm eo Nguyệt Liên, bộ dạng thân mật, đôi mày Xa Hải nhíu lại nhìn Thương Phong Kỳ.

Như không thấy Xa Hải, hắn hôn nhẹ lên trán nàng rồi nói: “Liên nhi, gặp lại nàng sau” và bước ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47

“Chủ tử người và Kỳ vương vừa nói chuyện gì vậy?”

“Có ý kiến?”

“Xa Hải chỉ muốn quan tâm một chút”

Ngồi xuống bàn rót một chén trà cho chính mình, rồi nhìn Xa Hải nói: “Người từ bao giờ mà thích chen vào chuyện của ta vậy, Xa Hải?”

Như cảm giác được nàng đang khó chịu, Xa Hải liền vội vàng nừa quỳ nói: “Xa Hải không dám!”

“Xa Hải đứng dậy, có chuyện gì?”

“đồ ăn đã được mang lên “

“Ta biết rồi ngươi lui xuống trước đi”

Xa Hải hiểu ý liền đứng dậy rời khỏi phòng.

Nguyệt Liên cầm ngọc bội trên tay nhìn một lúc rồi đặt lại vào hộp. Cầm chiếc hộp đó cất vào mật thất dưới giường và trở lại hoa viên.

Nàng nào có hứng đến tham quan một chút nha~~

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Ta yêu nàng!

Sau ngày hôm đó ba người ở lại bồi Nguyệt Liên mấy. Mà trong thời gian đó Thương Phong cũng thường xuyên đến Nguyệt gia với cái lí do là bàn chuyện hôn sự của Thương Lam Yên.

Hoa viên Nguyệt phủ..

“Thương Phong Kỳ ngươi im lặng cho ta!”

Nghe Thương Phong Kỳ ngồi bên cạnh lải nhải không ngừng, nàng tức giận đập mạnh tay xuống bàn.

Nhìn thấy sự tức giận hiện ra vô cùng rõ ràng trên khuôn mặt Nguyệt Liên thì hắn liền ngậm miệng lại.

“Haizz, Thương Phong Kỳ mục đích của ngươi là gì?”

Mấy ngày hôm nay Thương Phong Kỳ hắn ta cứ lấy cớ hôn sự của Thương Lam Yên và Dạ Diễm đến tìm nàng, đến rồi thì lại nói mấy chuyện chẳng liên quan gì đến hôn sự cả. Làm nàng nhức hết cả đầu.

“Vậy nàng đã nhận được chưa?”

Nghe nàng nói vậy Thương Phong Kỳ nghiêm túc hỏi.

“Nhận được gì?” Nàng nhú mày

“Thành ý của ta, tấm lòng của ta” mấy ngày qua đi hắn tặng nàng bao đồ, nói bao lời ngon lời ngọt chỉ mong nàng hiểu được tấm lòng của hắn.

“Ta không hiểu ngươi đang nói gì cả”

“Ta nói...”

Hắn nhìn thẳng vào mắt nàng. Nàng có thể nhìn thấy trong mắt hắn chỉ có hình bóng của nàng.

“TA YÊU NÀNG, BĂNG NGUYỆT LIÊN!”

Văng màn tỏ tình đã xong.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Một chữ 'tình yêu';

“Yêu?”

Nguyệt Liên lạnh lùng nói. Yêu ư? Nàng không thích chữ yêu này lắm.

Như cảm nhìn thấy được sự chán ghét trong mắt Nguyệt Liên, Thương Phong Kỳ nhún mày giọng nói hơi buồn.

“Vậy là nàng không yêu ta?”

“Những người nam nhân trong hoàng thất như ngươi thì có kẻ nào đáng tin?!”

Nghe vậy hần định phản bác thì Nguyệt Liên lại lên tiếng:

“Tinh cảm 'yêu' mà nam nhân các ngươi nói có cái nào là thật?! Toàn là giả dối!”

Rồi nàng đập mạnh tay xuống bàn thét, giọng nói kìm nén sự bi thương trong lòng.

“Mẫu hậu của ta vì một chữ 'tình', vì một chữ 'yêu' mà bị hạ độc rồi chết! Nhưng mà kẻ mà mẫu hậu ta yêu sâu đậm một chút cũng không thêm quan tâm! Vậy thì tại sao lại từng nói rằng mẫu hậu ta là người mà hần ta yêu nhất?! Đó là một lời dối trá! Ta cực ghét chữ 'tình', cực hận chữ 'yêu'! “

Rồi nhìn Thương Phong Kỳ ra lệnh đuổi khách, ánh mắt luôn bình tĩnh giờ đây là tràn ngập bi thương, oán hận.

“Mời Kỳ vương về cho! Liên Thư tiễn khách!”

Rồi nàng trở về phòng của mình.

Nhìn bóng lưng cô đơn bi thương của nàng, trái tim Thương Phong Kỳ nhói đau, sắc mặt cũng chút buồn bã. Rồi khỏi Nguyệt phủ trở về phủ của chính mình, suốt đường đi sắc mặt của Thương Phong Kỳ không hề tốt chút nào.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50

Sau ngày hôm đó Thương Phong Kỳ không đến Nguyệt gia nữa, Nguyệt Liên cũng nhốt mình trong viện không cho ai vào.

Viện của Nguyệt Liên...

Dưới bóng cây xanh tươi, Nguyệt Liên ngồi dưới gốc cây. Khuôn mặt nàng tiều tụy, đỏ bừng, mà còn vô cùng bi thương.

Bên cạnh không biết bao nhiêu chai rượu nằm lổn lổn. Mà nàng thì say như không say.

Đưa chai rượu lên thì bị một cánh tay khác giữ lại.

“Bắp”

“Buông!” Nàng tức giận nói.

“Nàng uống quá nhiều rồi! Không tốt cho sức đâu!”

“Liên qua gì tới ngươi!”

Nàng ngẩng đầu lên quát. Lúc này nàng mới nhìn thấy khuôn mặt của giọng đó.

Thương Phong Kỳ!!!

“Ngươi đến đây làm gì?”

Mấy hôm biến mất rồi lại xuất hiện, mà không ai báo một tiếng là hần đến cho nàng biết!

“Ta có chuyện muốn nói!” Giọng hần mạnh mẽ, kiên định rồi lại trở nên nhu hòa: “Được không?”

Rút tay lại, nàng lạnh nhạt nói: “Ta và ngươi không có chuyện gì để nói cả!”

“Nàng vẫn còn giận ta?” Hần dò hỏi, không lẽ nàng còn giận hần vì chuyện ngày hôn đó?

“Tại sao ta phải giận ngươi?”

“Nguyệt Liên chuyện ngày hôm đó ta không cố ý”

“Không phải lỗi của ngươi” Đúng vậy, là do lỗi của Nguyệt Liên nàng, chỉ là lúc đó nàng nghe hần nói vậy thì lại nghĩ đến chuyện của mẫu hậu mà thôi. Chỉ cần có chuyện liên quan đến mẫu hậu thì cảm xúc của nàng rất dễ xúc động.

“Là do ta”

BẠN CẢM THẤY VÀ CÓ SUY NGHĨ GÌ VỀ ĐOẠN TRUYỆN TRÊN?

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

“Không phải lỗi của nàng”

Thương Phong Kỳ đau lòng ôm lấy nàng dịu dàng, an ủi nàng.

“Mới cả Tuyết hoàng hậu cũng không muốn nàng buồn, tự dấy vò mình như vậy đâu.”

“Thương Phong Kỳ cho ta thời gian được không?”

“Thời gian?” Thương Phong Kỳ nhíu mày, khó hiểu.

Nguyệt Liên ở trong lòng hần nhỏ giọng: “Thời gian để biết cảm giác khi yêu, rồi xem ta có thể chấp nhận ngươi được không”

“Ừ, ta sẽ đợi.”

“Nhưng nếu ngươi không đợi được thì sao?”

“Ta sẽ đợi được! Ta sẽ dành cả đời, cả kiếp này để đợi nàng!”

“Nếu kiếp này ngươi không đợi được thì sao?”

“Thì kiếp sau ta sẽ đợi nàng. Nếu kiếp sau không được thì kiếp sau, kiếp sau nữa. Ta sẽ đợi đến khi nào nàng yêu ta!”

Nghe vậy, trái tim lạnh giá của nàng không nhin được mà rung động, tim đập nhanh. Trong lòng chảy một dòng nước ấm, khiến nàng bất giác mỉm cười.

Nhìn Nguyệt Liên mỉm cười ở trong lòng mình mà Thương Phong Kỳ cứng đờ người, si mê nhìn khuôn mặt của nàng, đồng thời thấy hạnh phúc vô cùng.

Cứ như vậy cho đến khi..

“Chủ tử!”

Quả bù cho các nàng vì chương ngắn

Ta đến thời gian thi học kì rồi, nên truyện này tạm drop nha.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Tổ tình

“Ta đi đây, gặp lại nàng sau”

Nói xong Thương Phong Kỳ liền dùng khăn công biển mắt.

Bước vào viện, thấy vò rượu nằm lăn lóc trên đất, Xa Hải nhủ thầm: “Chủ tử muội sao cứ để ta lo lắng nhiều như vậy, uống nhiều rượu như thế không tốt đâu!”

“Xa Hải, gần đây hình như huynh hay xen vào chuyện riêng của ta thì phải?”

“Ta chỉ đang quan tâm đến muội thôi!”

“Huynh chưa bao giờ thích quan tâm đến ta như vậy”

Không! Ta rất quan tâm đến muội! Chỉ là muội chưa từng nhận ra mà thôi!

Nhìn Nguyệt Liên mà tâm trạng Xa Hải trở nên rối bời, bỗng một câu hỏi bật hốt ra từ miệng Xa Hải.

“Chủ tử, muội có từng thích ta không? Dù một chút tình cảm thôi?”

“Thích huynh? Xa Hải huynh đang nói cái gì vậy? Ta không hiểu?”

“Muội có từng thích ta không? Tình cảm nam nữ đó?”

“Chưa từng”

Nguyệt Liên thẩn thẩn nói.

“Ta chỉ coi huynh như một vị huynh trưởng mà thôi!”

“Vậy à, ta... hiểu rồi. Ta có việc, chủ tử ta không là phiến muội nữa”

Nói xong Xa Hải liền quay đầu nhanh chóng rời đi.

Ta đã trở lại!

Chúc các nàng 30-4, 1-5 vui vẻ, có nhiều cuộc vui chơi xả ga.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53

Ta sẽ tăng tốc độ nd truyện!

Hôm nay là ngày thành hôn của Dạ Diễm thiếu gia Nguyệt gia và Lam Yên công chúa của Thương Hải. Khắp Nguyệt phủ một màu đỏ rực, không khí vui vẻ.

Trước cổng Nguyệt phủ, bao người đứng vây quanh. Từ xa Dạ Diễm một thân tân lang đỏ cười ngượng, đằng sau là hỉ kiệu mà Thương Lam Yên đang ngồi, đằng sau nữa là trái dài rương hộp sính lễ.

Đá kiệu, bước qua chầu than, tam bái. Các nghi thức từ từ được thực hiện. Thương Lam Yên đội khăn voan được người đưa vào hỉ phòng. Dạ Diễm ở

lại chính sánh bởi mọi người uống rượu. Không khí vui mừng, sôi động.

Viện của Nguyệt Liên...

“Ừc”

Cầm vò rượu trên tay, Nguyệt Liên tiêu sái đưa đến bên miệng uống một hụm rượu lớn.

“Đến rồi sao không xuất hiện?”

“Nguyệt Liên cô đơn uống rượu chắc buồn lắm nhỉ? Nên ta đến bờ”

Một giọng nam ôn nhu vang lên, Thương Phong Kỳ mặc lục y xuất hiện.

“Vừ”

“Pặc”

“Vậy ngươi đừng có nhanh chóng say”

Giọng nữ lạnh nhạt vang lên, che đi ý nhỏ trêu trọc trong lời nói.

“Tư lượng của ta rất tốt! Nàng không phải lo”

“Ai mà thêm lo chứ!”

“Mọi người đâu rồi?” Nàng nhìn hẩn hỏi

“Náo động phòng”

“Ngươi không đi giúp hoàng muội của mình sao?”

“Chẳng phải là có Dạ Diễm sao?”

Thở dài một hơi, Nguyệt Liên đặt hai tay sau đầu, cả người dựa vào thân cây to lớn đằng sau. Khuôn mặt lạnh lùng có chút vẻ mệt mỏi.

Đặt tay lên đôi mắt của nàng, che đi ánh sáng, Thương Phong Kỳ ôn nhu nói: “Mệt sao? Vậy nghỉ đi, ta che ánh sáng cho nàng”

Một dòng nước ắp chảy qua trái tim lạnh.

Nguyệt Liên thả lỏng cơ thể dựa người vào vai hắn, hơi thở đều đều, an tâm ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Trọng thương

“Cộp... cộp”

Từ trong thành, một chiếc xe ngựa màu trắng có hình tượng trung của Nguyệt gia chậm rãi rời khỏi thành.

Khi rời được thành khá xa thì từ trong bóng tối những bóng đen xông ra, những bóng đen này cũng phải khoảng gần trăm người.

“Nguyệt Vũ! Để lại mạng đi!”

“Bảo vệ chủ tử!”

Xa phu rút kiếm ra, đồng thời tứ Liên ngồi trong xe cũng phi thân ra ngoài. Bên ngoài hàng trăm nhân chính là tinh anh sát thủ và tinh anh tử sĩ!

Điều này chứng tỏ người đằng sau rất đề cao nhân bị ám sát.

“Keng”

“Vù”

“Phụt”

Tiếng đánh nhau vang lên, máu tươi không ngừng đổ ra.

“Vù... vù”

“Bùm...”

Chiếc xe ngựa bị nội lực tứ phía tấn công va chạm mạnh là chiếc xe nổ tung! Thân ảnh bạch y từ xe phi thân ra ngoài, tay cầm một chiếc hộp chữ nhật to.

“Chủ tử!”

“Ta không sao” giọng nói lạnh vang lên làm tứ Liên an tâm lại.

“Cạch” chiếc hộp trong tay Nguyệt Liên được mở ra, một chiếc kiếm khắc những bông Mạn Châu Sa Hoa xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

“Tinh... tanh...”

Tiếng đàn vang lên, máu tuôn trào nhuộm đỏ cả vùng đất!

Tiếng vũ khí chạm nhau, tiếng đánh nhau, tiếng đàn, vang vọng trong khu rừng.

Bỗng nhiên một sát thủ ẩn nấp trong bóng tối xuất hiện đằng sau Nguyệt Liên, tay không ngừng phi đao về phía Nguyệt Liên.

“Phụt!”

Một ngụm máu phun ra, sau lưng cắm một chiếc phi tiêu tẩm độc ngay vị trí trái tim!

Nhưng Nguyệt Liên không quan tâm tiếp tục gây đàn, nhưng lực sát thương và tốc độ không còn nhạy như trước.

“Vù”

Một phi tiêu hướng nhanh về phía Nguyệt Liên, đâm vào tay phải của nàng, lại là một vật nữa được tẩm độc...

“Phụt!”

Đôi mắt hơi khép mờ, sức lực không còn nhiều, cả cơ thể nặng nề khó chống đỡ.

“LIÊN NHI!!!!”

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Kết thúc

Sau tiếng hét đó là bóng dáng của Thương Phong Kỳ nhanh chóng phi tới, đằng sau là quân cứu viện.

Tiếp lấy Nguyệt Liên rồi, tay cầm kiếm cùng tham gia vào trận chiến.

Toàn quân tinh anh sát thủ, tinh anh tử sĩ bị diệt toàn bộ.

Nguyệt Liên được Thương Phong Kỳ đưa về dưỡng thương.

“Cạch”

“Liên nhi nàng tỉnh rồi sao?”

Nhìn Nguyệt Liên ngồi dựa vào giường khuôn mặt hơi xanh xao do bị thương nặng. Đặt bát thuốc lên bàn, Thương Phong Kỳ tới gần nàng dịu dàng quan tâm hỏi

“Nàng thấy đỡ chút nào chưa?”

“Uhm, đỡ hơn trước rồi.”

“Nào, ta giúp nàng uống thuốc”

Rồi hắn cầm chén thuốc dứt từng thìa cho nàng.

Qua mấy ngày nhờ sự chăm sóc ân cần dịu dàng của Thương Phong Kỳ đã giúp Nguyệt Liên hồi phục hoàn toàn, đồng thời làm nàng động tâm, và rồi nàng quyết định đưa hắn tới một nơi.

Trên một ngọn núi, quanh năm bao quanh một màn sương dày đặc.

Sau màn sương đó có một ngôi nhà tranh hai tầng được thiết kế hiện đại.

Bên cạnh nhà tranh có một hang động băng, khí lạnh tự nhiên cộng với khí lạnh từ Băng Tuyết Liên làm nơi đây quanh năm lạnh giá vô cùng.

Ở giữa động có một chiếc giường băng, một nữ tử tuyệt sắc chưa tới 30 năm nằm ở nơi đây ngủ say mai không tỉnh lại qua bao năm.

Đứng trước giường, Nguyệt Liên nắm lấy bàn tay lạnh giá của Hư Không Tuyết, giọng nói nhẹ nhàng ôn nhu, nàng không còn lạnh lùng như trước.

“Mẫu hậu, Liên nhi đến thăm người đây”

Cầm bàn tay lạnh như băng của Hư Không Tuyết áp vào má mình. Nàng không hề cảm thấy lạnh, mà còn cảm thấy ấm áp, vẫn luôn là bàn tay ấm áp như ngày xưa....

“Liên nhi...”

Chưa đợi Thương Phong Kỳ nói, nàng lại tiếp tục: “mẫu hậu người sẽ không cần phải lo lắng cho con nữa đâu, vì con đã có người con yêu, và con tin tưởng người đó!”

Nghe Nguyệt Liên nói vậy trong lòng hắn chợt đau. Nàng đã tìm được người mình thích? Vậy hắn không còn cơ hội nữa sao?

Xong nàng liền đứng dậy, ánh mắt sâu thẳm nhìn hắn

“Thương Phong Kỳ chẳng phải người nói sẽ đợi đến khi ta yêu người sao? Vậy giờ đây người không cần đợi nữa đâu”

Nghe xong trong lòng hắn xót xa, nàng muốn hắn buông tay với tình cảm hắn dành cho nàng? Nhưng khi nghe nàng nói xong câu tiếp theo thì hắn vô cùng hạnh phúc

“VÌ TA YÊU NGƯỜI! TA YÊU THƯƠNG PHONG KỲ NGƯỜI!!”

Hắn nghe xong không nhận được vui sướng trông lòng, ôm chặt lấy nàng hôn đôi môi kia...

Nàng không lảng tránh mà tiếp nhận, cùng hắn dây dưa.

Một đôi nam nữ ôm hôn lấy nhau, hai khuôn mặt kề sát nhau, hình ảnh tuyệt đẹp ở nơi băng động.

----- KẾT THÚC!-----

Cảm ơn các bạn đã theo dõi chuyện này của ta.

Theo như cảm nghĩ của ta về truyện này thì ta chưa hài lòng. Ta nhận rằng truyện của ta nội dung hay, chỉ là chi tiết truyện và diễn biến chưa được. Ta cũng có chút vô tâm khi viết, vì truyện chưa hoàn toàn cho ta hứng thú để viết. Vậy nên ta sẽ thật cố gắng vào tác phẩm tiếp theo của mình, mong các nàng sẽ ủng hộ.

Chân thành cảm ơn các nàng đã ủng hộ truyện.

Tác giả

Từ Băng Nguyệt

Bạn đang đọc truyện *Lạnh Lùng Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.